

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDHOLD: W. E.: Direktør Sophus Agerholm — C. Br.: Professor Martin Knudsen — K. A. Knudsen: Gymnastik ved Odense Katedralskole 1878-1883 — A. V. Trojel: Rektoraterne Henrichsen og P. J. Petersens faste Lærerpersonale — A. V. Trojel: 48 Aars Studenterjubilæum — H. B.: Studenter 1909 — Tale af Johannes Barner-Rasmussen — Niels Bruun: Epilog — Døds-

føld — Rundt Aar — Udnævnelser — Generalforsamlingen 1948 — Generalforsamlingen 1949 — Rusmodtagelsen 1948 — Rusmodtagelsen 1949 — Studenterne fra Odense Katedralskole 1948 og 1949 — Odenseaner-Samfundets Love. — Odenseaner-Samfundets Regnskab for 1948.

1950

Nummer 24

Januar

Direktør Sophus Agerholm

f. 8. juli 1867 — d. 20. juni 1948.

Det var midt i de politiske brydningsår i 1884, at Sophus Agerholm knap 17 år gammel dimitteredes som student fra Odense Katedralskole. Med sine stærke følelser for ret og uret var han på forhånd indstillet imod den daværende regerings tilsidesættelse af folketingets flertal.

Som ung venstremand kom han til København, og en af de første begivenheder, han her overværede, var Christiansborg slotsbrand den 3. oktober.

Det gjorde et overordentlig stærkt indtryk på den unge Agerholm, og han så i det næsten noget symbolsk. Hans politiske interesse førte ham snart efter som stenograf ind i Rigsdagen, hvor han hurtigt gjorde sig gældende, og hvor bl. a. daværende landstingsmand, etatsråd Niels Andersen, der var formand for den nystiftede Dansk Arbejdsgiverforening, lagde mærke til ham og fik ham knyttet til Arbejdsgiverforeningen som medarbejder. I

48 år virkede han her, først som sekretær, siden som kontorchef og fra 1918 som direktør.

Hvor betydningsfuld direktør Agerholms indsats på dette samfundsvigtige område end kan være, er det dog ikke det, vi vil mindes her. I »Odenseaner-Samfundet« vil vi mindes ham som kammerat, som stifter af foreningen, som dennes første formand og første æresmedlem.

På den festdag, hvor direktør Agerholm fejrede sit 40 års studenterjubilæum, kom han til at sidde sammen med sine gamle venner og klassekammerater: Overlæge Einar Lollesgaard, forfatteren Sophus Michaëlis, civilingeniør Svend Aage Faber og provst H. Simon Hansen. Her fremsatte han tanken om at danne en skoleforening. Han havde længe følt det som noget urimeligt, at der ikke fandtes en forening af dimittender fra »Odense Katedralskole«, på samme måde som der allerede dengang fandtes foreninger for en række andre skoler. Hans tanker vandt genklang hos de fire kammerater, og dermed var beslutningen faktisk taget. Men fra tanken om at danne en sådan forening og til dens realisation lå der et stort og trælsomt arbejde. Agerholm vidste det fra sin daglige virksomhed, og han skyede ingen ulejlighed. Med sit rige initiativ og utrolige energi kastede han sig ud i arbejdet. Først satte han sig i forbindelse med skolens daværende rektor Holbeck, der forøvrigt selv var student fra 1885, og som Agerholm derfor kendte godt fra skoletiden, og ved rektor Holbecks bistand skaffede Agerholm sig de gamle skoleprogrammer, hvor dimittenderne — henholdsvis studenterne og realisterne — år for år står optegnet.

Nu havde han navnene på dem, der kunne være tale om at henvende sig til; men så kom spørgsmålet om at finde dem og skaffe sig deres adresser. For mange årganges vedkommende var der en eller anden, som det

var muligt at efterspore og finde adressen på, og ved henvendelse til denne kunne man i reglen komme i forbindelse med yderligere en del dimittender fra den pågældende årgang. Hvor det ikke slog til, søgte Agerholm forbindelse med folkeregistrene, og det var en omfattende korrespondance, han førte for at få en nogenlunde fyldig repræsentation for de enkelte årgange. I februar 1926 var det på den måde lykkedes ham at skaffe oplysninger og adresse på ca. 700 dimittender fra skolen, og nu var tidspunktet inde, hvor han kunne udforme en indbydelse til et stiftende møde. Indbydelsen var underskrevet af de fem klassekammerater fra 1884 og af rektor Holbeck,

Mødet fandt sted den 5. marts 1926 i København, hvor direktør Agerholm kunne meddele, at 100 tidligere elever gennem breve havde tilkendegivet deres tilslutning til tanken, og da denne yderligere vandt enstemmig tilslutning af de fremmødte ca. 120 elever, var »Odenseaner-Samfundet« hermed stiftet.

Der er ingen tvivl om, at denne dag var en af Agerholms lykkeligste. De store anstrengelser, han havde udfoldet, kronedes med held. Selv havde han gode minder fra skolen og gode venner blandt sine skolekammerater, og han havde en udpræget forståelse af den værdi, der ligger i et godt kammeratskab. Det var en selvfølge, at det blev ham, der blev valgt til »Odenseaner-Samfundet«s første formand, og det blev på den måde også ham, der kom til at fastlægge rammerne for vore sammenkomster og sætte sit præg på disse, og de former for kammeratligt samvær, som Agerholm således indførte, er i hovedtrækkene de samme som dem, der følges den dag i dag.

Det skyldtes ikke manglende interesse for foreningen, når direktør Agerholm i 1930 frabad sig genvalg som formand; men dels

lagde hans arbejde i Arbejdsgiverforeningen så stærkt beslag på ham, at han ikke mente, han kunne afse tilstrækkelig tid til at føre »Odenseaner-Samfundet« fremad, og dels mente han også, at det var rigtigt, at yngre kræfter kom til.

På 10-års dagen for »Odenseaner-Samfundet«s stiftelse blev direktør Agerholm på en ekstraordinær generalforsamling enstemmigt valgt til æresmedlem, og ved den festmiddag, som afholdtes i tilslutning til generalforsamlingen, overrakte foreningens formand, retsformand Ryd, ham et smukt, kalligraferet æresmedlemsbrev, idet han hylkede ham og fremhævede ham som den centrale skikkelse i foreningens liv.

Det var med den allerstørste glæde, at Agerholm modtog denne udnævnelse, og så længe hans kræfter slog til, vedblev han at give møde ved alle sammenkomster, og sin kærlighed til foreningen bevarede han til det sidste.

W. E.

Martin Knudsen

15. Februar 1871 — 27. Maj 1949

Blandt Odenseaner-Samfundets Medlemmer er der næppe nogen, hvis videnskabelige Ry overstraalet Martin Knudsens. Han blev et nyt Eksempel paa et genialt Skud rundet af den fynske Bondejord, men ingen af os, der har gaaet i Klasse med ham, vilde dog have spaaet ham den Fremtid, der skulde blive saa straalende.

Han valgte Fysiken som sit Fag, og efter 5 Aars Studium blev han i 1895 cand. mag. i denne Videnskab. Han blev den store Fysiker Christian Christiansens Yndlingselev. Christiansen var en ligesaa helstøbt Jyde som Martin Knudsen var Fynbo, og begge havde de vogtet Kreaturer i deres Barndom.

Martin Knudsen blev Christiansens Efterfølger som Fysikprofessor ved Universitetet, og hans Arbejdsmark blev fra nu af først og fremmest det medico-fysiske Laboratorium i den polytekniske Læreanstalt.

Efterhaanden som Martin Knudsen fordybede sig i Eksperimenterne Eventyrverden, indlagde han sig stedse større Fortjenester, og hans Ry bredte sig til alle civiliserede Lande.

Her er ikke Stedet til at give en Vurdering af vor gamle kære Kammerats videnskabelige Fortjenester. Han vedblev stadig at staa for os som den jævne stilfærdige Skolekammerat, der gerne hyggede sig i gamle Veners Lag. Da Sophus Agerholm i 1930 trak sig tilbage fra Formandsposten i Odenseaner-Samfundet, og vi henvendte os til Martin Knudsen for at formaa ham til at over-

tage Hvervet, gjorde han det med oprigtig Glæde og udførte det i 4 Aar.

OdenseanerSamfundet har mistet en tro-

fast Ven og en god Kammerat, og vi vil alle mindes ham i kærlig Ærbødighed.

C. B.

LIDT OM GYMNASTIK VED ODENSE KATEDRALSKOLE 1878-1883

af fhv. Gymnastikinspektør K. A. Knudsen

Saa ofte jeg har kunnet, har jeg over- været Translokationen ved min kære, gamle Skole og følt mit Sind stemt ved at høre den kønne, egentlig alvorlige og manende Sang: Hellig er vor Ungdoms Lyst. Ogsaa Translokationen 1948 var jeg med til. Jeg holdt da for mig selv et Jubilæum; det var nemlig 75 Aar siden, jeg kom ind i Skolen, og 65 Aar siden, jeg gik ud af den som Student (1883). Medens jeg sad der med mine Minder, som jeg ingen havde at dele med, fik jeg en Tanke, — den skal jeg slutte med.

Som Indledning til det, jeg vilde skrive om Gymnastik, bladede jeg Odenseaner-Samfundets Tidsskrifter igennem for at se, hvad der maatte være sagt om dette, i mine Skoledage ikke meget estimerede Fag. Det var meget lidt. Min berømte Skole- og Præstekammerat, *Sophus Michaelis*, Student fra 1884, skriver i sit Hyldestdigt: »Den gamle Skole« i Tidsskriftets første Nr. følgende Lier:

Til Kontra fat en Huggert!
Hug en Kvart! Parér Dybterts!

I andet Vers hedder det:

Saa rykkes ud til Skydning
med Muskedonnerkrudt.

Ligeledes i Tidsskriftets første Nr. skriver Professor *F. Rønning*, den senere Undervis-

ningsinspektør for Realskolerne: »Hvad angaar Gymnasielærerne, *Holm* og *Lauritsen*, ... Gymnastiktimerne hørte til de solbeskinnede Timer, særlig da vi oppe i de højere Klasser kom i Lag med Fægteøvelser«. (Rønning var som ung en ivrig Idrætsmand, særlig Svømmer, den Gang et Særsyn blandt studerede Folk.)

Min første Gymnastiktime paa min første Skoledag, 15. Aug. 1878, forløb ikke heldigt: »sikken en Bondeklods« fik jeg raabt efter mig. Det var vist rigtigt nok.

Latinskolen, som Katedralskolen den Gang hed, var det nuværende Posthus, en af Odenses kønneste Bygninger. Den havde en stor Gymnastiksal, der laa i en Sidefløj lige under den lige saa store Solennitetssal. Der var ikke mange Redskaber i Salen: en fastsiddende Skraabom i det ene Hjørne, et Par Glatstænger, et Knudetov, et Glatto, en Træhest, et Par Springstøtter, en Trapez og et Sæt Ringe; et Par Aar før jeg gik ud af Skolen, fik vi en Barre.

Der var afsat rigelig Tid til Gymnastik ved den Tids Gymnasier: 4 ugentlige Timer i alle de 6 Skoleaar. Det er mere endnu, da Mellemskolen i Reglen kun har 3 Timer. Pigerne har sjældent mere end 3, selv ikke i Gymnasiet. Men der kommer alligevel mere ud af Gymnastikundervisningen

nu end den Gang, da der ingen Interesse var for Gymnastik. Rektor *P. Petersen* (kaldet Messer) og alle de andre Lærere havde vist aldrig i deres Ungdom været i Nærheden af Legemsøvelser i nogen Form. Skolen stillede alene mod aandelig Opdragelse, ikke ogsaa mod legemlig. I Græsktimerne hørte og læste vi (i Homer) om Grækernes Idrætter, om de olympiske Lege, om deres Skulptur med de formskønne Legemer; men ingen tænkte paa at faa Forbindelse mellem Liv og Lære paa dette Omraade. Dertil bidrog nu ogsaa, at selve Gymnastikken var saare mangelfuld, og at Gymnastiklærerne ikke var i Stand til at hævde deres Fag. De var næsten alle Underofficerer, uddannede paa Hærens Gymnastikskole. De blandede sig ikke med de andre Lærere og kom ikke paa Lærerværelset, men holdt sig for sig selv. I Odense Latinskole var der dog i min Tid civile Lærere i Gymnastik i de lavere Klasser, *J. Lauritsen*, Lærer ved en af Byens Folkeskoler (kaldet Labor), og *Holm*, Lærer ved Hunderup Landsbyskole (kaldet Hulm). De havde kun den Uddannelse i Gymnastik, som Seminarierne den Gang gav, og den var ringe; men de maa have haft en vis Interesse for Faget og en vis Dygtighed som Lærere; thi i en Indberetning fra 1866 til Ministeriet skriver Gymnastikdirektør (Titlen den Gang paa Gymnastikinspektøren), Generalmajor *N. G. la Cour*, at den gymnastiske Undervisning ved Skolerne i Odense »nyder fortrinlig Fremgang«. Ja, han faar Ministeriet til at udsende et Cirkulære af 29. September 1866 med Anbefaling af Lauritsens lille Bog af 1865: »Underholdende og dansende Legemsøvelser for unge Mennesker, især for Drengene i Hjemmene og paa Skolens Legeplads« (meddelt mig af Gymnastikinspektør *P. M. Trap*).

Parallelklasserne A og B var slaaet sammen til Gymnastik, saa vi var ca. 30 Dreng-

paa et Hold. Der blev ikke sparet paa Lærerkrafter til Gymnastik; vi havde to Lærere i hver Time, de nævnte *Lauritsen* og *Holm*. Af og til begyndte vi med »forberedende« Øvelser paa Række; men ellers var det mest Redskabsøvelser, vi dyrkede, hver Halvdel af Holdet under sin Lærer. Vi havde det frit under de to elskværdige Lærere. De, som vilde, kunde nok komme i Arbejde; de, som ikke brød sig om Øvelserne, kunde let holde sig passive og f. Eks. læse Lektier. Der gaves ingen Karakter i Gymnastik, saa Dovenskab blev ikke straffet saadan som nu. Der fandtes ganske vist allernederst i vor Karakterbog Plads til en Karakter for Gymnastik; undertiden udfyldtes den, undertiden ikke. Ingen regnede med den. Jeg ser, at jeg fik g+ September 1878, senere steg Karakteren. (Vi fik Karakterer i andre Fag hver Maaned, og efter det samlede Resultat af dem flyttedes vi op og ned i Klassen).

Lauritsen var betydelig forud for sin Tid i én Henseende: han havde levende Interesse for Boldspil og havde 1866 skrevet en lille Vejledning deri. En Foraarsdag tog han os i Gymnastiktimen ud i Skolegaarden og lod os spille Bold. Det syntes vi om, og vi var derfor noget højrostedede i vor Glæde; men den varede kun kort. Overlærer *Strøm* (»Fatter Hm«), en streng Lærer, aabnede et Vindue og beordrede os omgaaende ind i Gymnastiksalen; vi forstyrrede hans Undervisning.

I de ældre Klasser fik vi militære Lærere i Gymnastik, Kaptajn *Hartnack* og tre Underofficerer. Kaptajnen underviste ikke, selv han havde ingen Uddannelse i Faget; han skulde føre Tilsyn med os og — med Underofficererne, som var de egentlige Gymnastiklærere, uddannede paa Hærens Gymnastikskole i København. Man vilde ikke lade dem være alene i Klassen med de store Gymnasie-

drengene. (Denne Ordning blev først ophævet 1901, da *J. C. Christensen* var blevet Kirke- og Undervisningsminister.) Nogen kendelig Forandring gav det ikke at faa de civile Lærere ombyttede med militære. Det var Gymnastikken, der skulde ændres, før Undervisningen kunde blive bedre og give større Udbytte. Vore Underofficerer, Oversergenterne *Greve* og *Steen* og Stabssergent *Leo*, var Holstenere, der talte dansk med tysk Akcent. De hørte til de mange holstenske Underofficerer, der ved Krigens Udbrud 1864 blev Danmark tro og gik mod Nord. De var flinke Folk; vi havde det lige saa frit under dem og Kaptajn *Hartnack* som under *Lauritsen* og *Holm*. De, som ikke vilde arbejde, kunde blive fri. En af mine Kammerater har senere sagt mig, at han har narret sit Helbred ved intet at bestille i Gymnastiktimerne.

Leos tyske Accent kunde føre til Sprogblomster, som vi ubarmhjertige, store, indbildske Knægte morede os over. Han kunde saaledes forklare os, at: »naar jaj siger: tret — an! saa skal Fløjmanden komme som skudt ut af en Kanon, ok de andre som smaa Lokomotifer!« — Carl Jensen lavede en Svalerede i Ringene og slap en Vind. De omstaaende brast ud i Latter. »Ikke grine, ikke grine, sagde Leo, han gør sik Umake!« Ove Allerup (senere Oberst) kunde ingen maale sig med i Gymnastik. Hans Behændighed, Smidighed, Lethed, Elegance og Dristighed var forbavsende. Under et Spring, som vi andre ikke kunde gøre, sagde Leo: »Kom nu her ok vis (udtalt paa tysk) en Gang, Allerup!«

Ogsaa et Ord af Lærer *Holm* har sat sig fast. Han sagde: »Nogle Drengene kan lære Gymnastik, andre ikke. Det kan de ikke gøre ved. Det er deres Forældres Skyld.«

Med de militære Lærere kom Hugningen i to af Ugens 4 Gymnastiktimer. Deri var

Underofficererne dygtige; de havde faaet stor Færdighed i Vaabenøvelser paa Hærens Gymnastikskole. De Lektioner, de gav os, var gode; det kunde vi forstaa og — mærke. Steen kunde give os en dyb Terts ind over Ribbenene, saa det sved; men det gjorde os blot ivrigere. Jeg var betaget af *Ingemanns Romaner*; de havde givet mig en romantisk Glans over Riddertiden, og vore Vaabenøvelser var en svag Afglans af den, syntes jeg. Jeg gik saa vidt, at jeg spurgte Rektor, om jeg maatte laane Huggeredskaber med hjem i en Sommerferie, og jeg fik virkelig Lov.

1882 udkom et nyt Gymnastikreglement for Hæren, skrevet af Chefen for Hærens Gymnastikskole, den senere Gymnastikinspektør, Oberstløjtnant *J. Amsinck*. Det bragte dog nogen Fornøjelse i vor Gymnastik. Jeg ser endnu Kaptajn *Hartnack* staaende ved Trapezen læsende i Reglementet om nye Øvelser, som han saa søgte at lære os. Han kunde dog altsaa lejlighedsvis tage nogen Del i Undervisningen.

Om Sommeren havde vi Svømning i Odense Aa, der den Gang ikke var fuldt saa snavset som nu. Skolen havde Lov til at bruge den militære Svømmeanstalt ved Søndre Boulevard, »Heden«, som den da hed (hvorfor skulde nu dette gamle danske Navn forfranskes?). Vi boltrede os med Glæde og Velbehag i det brune Vand, som vi ikke kunde se ret langt ned i.

En halv Snes Gange om Aaret rykkede vi ud paa de militære Skydebaner til Riffelskydning. Tanken om at vinde Sønderjylland tilbage laa bag disse Øvelser. Skydningen sluttede med Præmieskydning, hvortil Skolen havde udsat Præmier. Lige før jeg blev Student, vandt jeg 3. Præmie, 6 Kr., og købte mig tre af *Ingemanns Romaner*; de var den Gang yndet Studenterlæsning. De øgede min Lyst til Legemsøvelser.

— — —

Hvilken Forskel paa den Gymnastik-undervisning, der gaves i Gymnasierne for 70 Aar siden, og den, der gives nu! Den største Forandring er den, at Faget Legemsøvelser fra et Underofficersfag er rykket op til at blive et Universitetsfag. Der er ved at afbejde sig frem et Fakultet for det sunde Legemes Udvikling ved Siden af det gamle, højt ansete Fakultet for det syge Legemes Helbredelse. Der har rejst sig et Institut for Uddannelse af Lærerkrafter i Legemsøvelser, *Statens Gymnastikinstitut*, (fra 1940: *Danmarks Højskole for Legemsøvelser*) med anseelige Bygninger og 10 Tdr. Land af Købensavns dyre Jord til Bold- og Idrætsplads. Et gymnastikteoretisk Laboratorium, knyttet til Universitetet, ligger tæt ved. Højskolen har allerede haft 50 Aars Jubilæum, idet den grundlagdes 1. September 1898. Adskillige af dets Elever er blevet doctores i Emner vedrørende Legemsøvelser. I Landets Gymnasier bestrides Faget nu af akademisk uddannede Lærerkrafter som Adjunkter, Lektorer, ja endog som Rektorer, af hvilke enkelte har beholdt nogle Timer i det. Faget er vokset i Indhold. Boldspil og Idræt er blevet obligatoriske Grene af det. Selve Gymnastikken er fornyet ved Indførelsen af *Lings* svenske Gymnastik, der har sat Kravet om Skønhed i Øvelserne i Højsædet og dermed er kommen i Slægt med Grækernes Gymnastik og den græske bildende Kunst. — Faget Legemsøvelser har faaet sin medtællenle Aarskarakter ved Studentereksamen, et godt Bevis paa den øgede Vægt, der nu lægges paa det.

Men — der er endnu et Stykke Vej tilbage, inden de nordiske Ynglinge naar de græske i legemlig Udvikling og Skønhed. Der er ikke Harmoni i Opdragelsen, før et godt Hoved bæres af en god Krop.

Mens jeg under Translokationen sidste Sommer (1948) sad i saadanne Tanker og hørte Rektor oplæse den lange, lange Liste over Stipendier, som Skolen har at uddele, slog det mig, at de alle — paa et nær — var Belønninger alene for et godt Hoved.

Ikke een Legatstifter har tænkt paa, at et ihærdigt Arbejde for at udvikle og danne Legemet ogsaa fortjente at opmuntres og belønnes. Der er da god Grund til at bryde denne gamle Tradition og ved Stipendium opmuntre saadant Arbejde. Harmoni mellem aandelig og legemlig Dannelse prises højt, men findes sjældent.

Odenseaner-Samfundet har som bekendt gjort et Brud paa den gamle Tradition, idet det har knyttet Betingelsen om godt Kammeratskab til sit aarlige Stipendium. Det har derved taget Hjertet med ved Siden af Hjernen. Jeg forhørte mig, om Samfundet vilde gaa et Skridt videre og tage ogsaa Legemet med og give Stipendium for god legemlig Udvikling i Forbindelse med Dygtighed i Kundskabsfagene. Ensidig Sportsinteresse maa ikke fremmes. Efter Aftale med Formanden svarede Sekretæren, at man gerne saa et saadant Stipendium uddelt i Odenseaner-Samfundets Navn, naar Midlerne dertil kunde skaffes andre Steder fra end fra Samfundets Kasse, der ikke var i Besiddelse af de fornødne Midler. Det lykkedes at faa samlet 500 Kr. ved Gaver fra Fyens Disconto Kasse, Fyens Tidende, Konsul Th. Andersen, Civilingeniørerne H. P. og Torkil Knudsen og et Par Medlemmer af Odenseaner-Samfundet. Ved Translokationen i vor gamle Skole d. 24. Juni (1949) uddeltes 3 Stipendier (paa 200, 200 og 100 Kr.) til Maja Simonsen, N. Chr. Egebak og Jørgen Chr. Jørgensen.

Det er første Gang et Gymnasium har uddelt Belønning til Fremme af den legemlige Side af Opdragelsen ved Siden af den aan-

delige. Forhaabentlig vil Eksemplet fra Odense Katedralskole blive fulgt ved andre Gymnasier og virke som en indtrængende Paamindelse til Skolerne og Eleverne om, at høj aandelig Dannelse bør være nøje forbundet med høj legemlig Dannelse.

Maa jeg føje til, at jeg fik Lejlighed til at undersøge de to mandlige Stipendiater. Det glædede mig at se, hvor smukt de havde udviklet deres Legeme. De fortjente deres Stipendium, saa meget mere som de ogsaa var dygtige i Kundskabsfagene. De fortalte mig — hvad jeg paa Forhaand var sikker paa —, at de uden for Skolens 4 ugentlige Timer havde trænet sig i forskellige Former af Legemsøvelser. Det samme havde Maja Simonsen gjort. Det viser, at Gymnasieelever ikke behøver at forsømme deres legemlige Udvikling, naar de selv vil. Men det viser ogsaa, at der maa »Hjemmearbejde« til i de legemlige Fag ganske som i Kundskabsfagene. Hvilket Pres lægges der ikke paa disse gennem alle Skoleaarene! De har 32 Timer om Ugen plus Hjemmearbejde, plus de daglige Overhøringer, plus Kvartalsbedømmel-

serne, plus de aarlige Oprykningsprøver og især plus den afsluttende Eksamen. Overvaagedes den legemlige Udvikling med tilsvarende Omhu af Skolen (og Hjemmene), vilde Faget Legemsøvelser give ganske anderledes Udbytte, end det nu gør, og det vel at mærke til et langt større Antal af Eleverne. Nu skal der en iboende Trang og Lyst til dette Fag for at naa et Resultat som det, de tre Stipendiater har naaet. De Elever, som ikke har denne Trang og Lyst, kan gaa Skolen igennem uden at naa noget nævneværdigt Udbytte i legemlig Udvikling, ja, de kan endog ved Hjælp af en Lægeattest blive helt fritagne for Legemsøvelser, uden at deres Hovedkarakter forringes. Antallet af saadanne Attester er dog i Aftagende.

Heldigvis er der sket Fremgang; men der er dog endnu et godt Stykke tilbage, inden der er naaet Ligevægt mellem den Aands- og Legemsudvikling, der gives i Gymnasierne, den som alle er enige om at ønske. Et beskedent Bidrag til denne Fremgang skulde Stipendier for god Legemsudvikling og Legemsuddannelse være. *K. A. Knudsen.*

Rektoraterne Henrichsen og P. J. Petersens faste Lærerpersonele

I sidste Nummer af Odenseanersamfundets Tidsskrift har Statsadvokat Roepstorff rejst Spørgsmaalet om den Interesse, det kunde have, at der i Tidsskriftet fremkom en samlet Oversigt over Katedralskolens Lærerpersonele i de sidste 60—70 Aar.

Da Opgaven interesserede mig, forelagde jeg Sagen for Bladets Redaktion, og som Resultat af et imødekommende Svar fremtræder da dette Bidrag i saa Henseende.

Jeg har kun medtaget det faste Lærerpersonele, idet det har været vanskeligt at rekonstruere Lærerforandringerne i Undervisningsfagene

Gymnastik, Sang, Tegning og Skrivning. Det fremgaar ogsaa af de aarlige Skoleprogrammer, at Skolens Ledere ikke har ment, at Forandringer i Lærerkræfterne i disse specielle Fag burde fremtræde med nogen særlig Omtale i de aarlige Programmer. Det vilde navnlig være vanskeligt at komme til Bunds i Personaleforandringer vedrørende Gymnastikundervisningen, idet de hyppige Ændringer i Garnisonspersonellet ogsaa har medført en tilsvarende Hyppighed i Skiften af Gymnastiklærere. Den ældst levende Generation vil dog mindes Navnene Holm og Lauritsen, som begge i en lang Aarrække var Gymnastiklærere

uden militær Leder, ligesom min Generation husker Erichsen (gamle Esse), Nielsen (Loe) og Seebach.

Af Skrivelærere maa nævnes Amtstuefuldmægtig Henrik Mathias Jastrau, som var Skrivelærer fra 1/8 1839 til sin Død 6/9 1867, altsaa i 28 Aar. Fra 1/5 1855 var han tillige Tegnelærer.

Han efterfulgtes af sin Søn, Andreas Martin Jacob Ludvig Jastrau, der havde været Organist og Lærer ved Tønder Seminarium; denne sidste virkede desuden i en lang Aarrække (fra 1/4 1872) som Sanglærer. Hans Virksomhed ved Skolen var af næsten lige saa lang Varighed som Faderens, idet han først i 1896 trak sig tilbage.

Baade Far og Søn gik under Navnet »Kost«.

En Aarrække (1856—73) underviste den bekendte Regnelærer Chr. Hansen i Regning i 1. og 2. Klasse. Hans Regnebøger var i sin Tid lige saa benyttede som Balslevs Lærebog og Katekismus. Han tjente sig da ogsaa en Formue paa disse Bøger og byggede sig herfor en herskabelig Villa med stor Have, hvortil man i gamle Dage havde Udsigt, naar man sejlede med Dampbaadene ud til Fruens Bøge.

Rektor Henrichsen tiltraadte 1/10 1843. Han var paa dette Tidspunkt kun 43 Aar og afløste Rektor tit. Professor Jacob Saxtorph, der i Tidsrummet 1818—1/10 1843 havde været Skolens Leder. Sidstnævnte var født 7/9 1771, cand. philol., og døde iøvrigt som Emeritus under et Ophold i Odense 12/8 1850.

Samtidig med Henrichsens Tiltræden frattraadte Skolens ældste Adjunkt, cand. philol. Peter Eskildsen, der havde undervist i Matematiske Klasser.

Lærerpersonalet bestod herefter 1/10 1843 af følgende:

Rektor tit. Professor Henrichsen.

Overlærer, Dr. phil. C. Paludan-Müller.

Overlærer Sick.

Adjunkt Kofoed-Hansen

- » Crone
- » Wiehe
- » Strøm

Henrichsen, Rudolph Johannes Frederik, f. 15/4 1800 i Schwerin, fra 11 opvokset hos sin Morbroder, Grosserer M. L. Nathanson, Kbhvn., 18 Student fra Borgerdydsskolen (Chr.havn), 21 Accessit f. en filol. Prisopgave, 22 Guldmedalje f. en

hist. Prisopgave, Sommeren 25 cand. philol., 3/10 26 Adj. v. Metropolitanskolen, 18/11 28 Overlærer v. Helsingør lærde Skole, 4/9 30 Lektor i latinsk Filologi v. Sorø Akademi, 42 Medl. af Videnskabernes Selskab, 7/7 (1/10) 43 Rektor v. Odense Kathedralskole, 22/9 43 tit. Professor, 68 Etatsraad, 16/6 71 emt., 15/7 71 død. (28 Aar.)

Paludan-Müller, Caspar Peter, cand. theol., 24/1 29 Lærer, 30 Adjunkt, 17/5 40 Dr. phil., 7/7 43 Overlærer, 6/10 43 Medl. af Videnskabernes Selskab, 52 tit. Professor, 16/8 53 Rektor (Nykjøbing Kathedralskole) (24½ Aar).

Sick, Johannes Peter Kristian, cand. philol., 6/2 39 Adjunkt, 11/12 44 Overlærer, 10/8 72 entl. (33½ Aar).

Kofoed-Hansen Hans Peter, cand. theol., 27/6 37 kst. Lærer, 12/3 39 Adjunkt, 24/6 49 resid. Kapl. v. Vor Frelsers Kirke (Chr.havn). (12 Aar.)

Crone, Martin Anton Christian, cand. theol., 3/10 40 kst. Lærer, 23/10 41 Adjunkt, 16/5 49 Sognepræst (Herrested) (9 Aar).

Wiehe, Frederik Vilhelm, cand. philol., 23/9 43 kst. Lærer, 3/2 44 Adjunkt, 17/12 46 Overlærer v. Slagelse lærde Skole. (3 Aar.)

Strøm, Gollich Frederik Peter, cand. theol., 23/9 43 kst. Lærer, 3/2 44 Adjunkt, 26/8 48 Sognepræst (Marslev). (5 Aar.)

Kragh, Poul Hannibal, cand. theol. & mag., 14/10 43 kst. Lærer, 8/11 44 Adjunkt, 2/6 54 Overlærer, 27/2 90 død. (46½ Aar.)

Sølverberg, Adolph Ludvig Emil, cand. theol., 11/7 46 kst. Lærer, 16/4 47 Adjunkt, 14/8 66 død. (20 Aar.)

Kühnel, Arnold Magdalous Andreas, cand. theol., 12/1 47 kst. Lærer, 5/2 48 Adjunkt, 28/12 51 Collaborator v. Flensborg lærde Skole. (5 Aar.)

Faber, Christian Gottfred Weber, cand. theol., 13/7 47 Lærer, 10/7 48 Adjunkt, 6/11 83 død. (36 Aar.)

Nissen, Johan Henrik, cand. theol., 13/7 47 Lærer, 10/7 48 Adjunkt, 23/12 51 Sognepræst (Hyrrup). (4½ Aar.)

Vogelsang, Henrik Christian, cand. theol., 17/10 48 kst. Lærer, 4/7 49 Adjunkt, 24/10 81 død. (33 Aar.)

Lembcke, Edvard Christian Ludvig, cand. philol., 5/8 49 Adjunkt, 15/9 50 Konrektor v. Haderslev lærde Skole. (1 Aar.)

Taafe, Theodor Christian, cand. theol., 8/8 50 kst. Lærer, 16/6 51 Adjunkt, 19/8 58 Rektor v. den højere Borgerskole i Husum. (8 Aar.)

Strøm, Vincens, cand. theol., 1/11 50 kst. Lærer, 14/2 52 Adjunkt, 27/5 68 Overlærer, 22/1 (19/8) 89 entl. (38³/₄ Aar.)

Priess, Daniel Frederik, cand. philol., 5/11 50 kst. Lærer, 16/6 51 Adjunkt, 25/10 55 entl. (5 Aar.)

Haugsted, Andreas Christian Boesen, cand. theol., 16/2 52 kst. Lærer, 28/2 53 Adjunkt, 11/7 73 entl. (21¹/₂ Aar.)

Lefolii, Hans Henrik, cand. philol., 15/7 54 Overlærer, 25/6 66 Rektor (Viborg). (12 Aar.)

Trojel, Frederik, Christian Ludvig, cand. philol., 23/7 56 Overlærer, 17/8 59 Overlærer (v. Sorø Akademi). (3 Aar.)

Johnsen, Fritz William, 51 Landmaalereksamen, 30/7 56 kst. Lærer, 13/8 57 Adjunkt, 20/6 92 entl. (36 Aar.)

Burd, Julius Ryberg, cand. philol., 17/11 56 Adjunkt., 22/12 66 Overlærer, 15/3 68 død. (11¹/₂ Aar.)

Hjort, Berenth Christoph Wilkens Lind, cand. theol., 15/8 57 kst. Lærer, 27/8 58 Adjunkt, 6/5 59 Sognepræst (Lyksborg). (2 Aar.)

Christensen, Christian Peter Bagger, cand. theol., 24/10 58 Adjunkt, 27/8 71 Sognepræst (Nørre-Næraa). (13 Aar.)

Broberg, Severin Carl Olfert Fischer, cand. theol., 11/10 59 Adjunkt, 18/5 78 entl. (19 Aar.)

Hastrup, Frederik Julius, cand. theol., 20/8 60 Adjunkt, 15/10 78 entl. (18 Aar.)

Nielsen Poul Christian, cand. philol., 21/8 66 kst. Lærer, 29/3 67 Adjunkt, 17/9 77 Overlærer, 8/2 81 død. (14¹/₂ Aar.)

Johnsen, Olafur Hannessen, cand. philol., 28/8 66 kst. Lærer, 7/10 67 Adjunkt, 11/3 90 Overlærer, 23/4 03 entl. (37 Aar.)

Garben, Edvard Ferdinand, cand. theol., 30/7 68 kst. Lærer, 30/8 69 Adjunkt, 19/1 82 død. (13¹/₂ Aar.)

Petersen, Peter Jacob, f. i Rungsted 3/12 25, 22/8 54 kst Lærer v. Metropolitanskolen, 24/2 55 Adjunkt, 4/9 65 Overlærer, 26/8 71 Rektor v. Odense Kathedralskole, 25/3 (19/8) 01 entl. 14/3, 04 død. (30 Aar.)

Schmidt, Karl Henrik Posselt, cand. mag., 20/10 71 kst. Lærer, 1/10 74 Adjunkt, 29/9 88 Overlærer. 20/5 09 korresp. Medl. af La Real Academia de la Historia (Madrid), 16/4 18 entl. (47 Aar.)

Zerlang, Johan Reimer, cand. philol., 16/7 78 kst. Lærer, 27/7 81 Adjunkt, 25/6 97 Overlærer, 14/5 02 Rektor (Aalborg). (24 Aar.)

Jacobsen, Jacob Carl Christian, cand. philol., 29/11 78 kst. Lærer, 25/11 Adjunkt, 22/7 98 Overlærer, 7/6 02 entl. (23³/₄ Aar.)

Teisen, Niels Carl Gustav, cand. theol., 29/11 78 Timelærer, 21/5 79 kst. Lærer, 16/5 82 Adjunkt, 19/1 05 Overlærer, 4/6 15 entl. (36¹/₂ Aar.)

Gredsted, Hans Frederik Thorvald, cand. philol., 26/10 81 kst. Lærer, 11/6 84 Adjunkt, 9/6 02 Overlærer, 12/9 19 Lektor, 10/6 21 død (30³/₄ Aar.)

Schmidt, Ludvig Frederik, cand. philol., 27/12 81 Timelærer, 1/11 82 kst. Lærer, 7/5 83 kst. Lærer (Horsens). (1¹/₂ Aar.)

Kaas, Hans Johan Marianus Heerdegen, cand. philol., 22/2 82 Timelærer, 15/4 83 kst. Lærer, 21/2 85 Adjunkt, 29/5 03 Overlærer, 12/9 19 Lektor, 24/3 21 entl. (39¹/₂ Aar.)

Wilhjelm, Peter Sophus, cand. philol., 18/7 83 Timelærer, 31/10 84 kst. Lærer, 16/7 86 Adjunkt, 29/5 03 Overlærer, 16/4 18 entl. (35 Aar.)

Skouboe, Søren, cand. theol & polit., 15/2 83 Timelærer, 14/10 85 kst. Lærer, 30/1 87 Adjunkt, 6/7 99 entl. (Viceinspektør paa Regensen). (15¹/₂ Aar.)

Larsen, Simeon Niels Nicolai, cand. phil., 17/5 88 Timelærer, 23/4 90 kst. Lærer, 23/5 91 Adjunkt, 02; Navneforandring til Cronfelt, 6/7 08 Overlærer, 12/9 Lektor, 1/7 27 entl. (39 Aar.)

Rasmussen, Mads, Lærereksamen, 8/6 89 Timelærer, 22/4 92 Adjunkt, 9/4 10 Overlærer, 23/10 12 entl. (23¹/₂ Aar.)

Christensen, Sophus Andreas, cand. mag., Universitetets Guldmedalje for Prisopgave, 18/4 90 Timelærer, 22/4 92 Adjunkt, 94 Dr. phil., 9/6 02 Overlærer, 2/7 09 Rektor (Nykøbing). (19 Aar.)

Nielsen, Niels Marius Georg, cand. phil., 4/2 92 Timelærer, 30/5 95 kst. Adjunkt, 27/5 96 Adjunkt, 19/6 13 Overlærer, 12/9 19 Lektor, 2/7 25 død. (33¹/₂ Aar.)

Mortensen, Karl Andreas, cand. mag., 1/8 99 Timelærer, 01 Dr. phil., 18/2 02 kst. Adjunkt, 18/3 03 Adjunkt, 22/7 18 kst. Rektor (Ribe). (19 Aar.)

A. V. Trojel.

48 Aars Studenterjubilæum

Som omtalt i Tidsskriftets Nr. 22 samledes Odense Aargangen 1900 d. 10. Juli 1945 paa 45 Aars Dagen for vor Dimission i Tivoli, og den vellykkede Sammenkomst sluttede med, at vi

vilde forsøge fremtidig at fastholde denne Dag som aarlig Minde- og Sammenkomstdag.

Omend Tilslutningen har været noget mindre i de følgende Aar, har vi dog fastholdt Dagen som Mødedag, og i Aar lykkedes det os endog at fejre Dagen i vor gamle Ungdoms- og Skoleby, idet vi af vor gamle Klassekammerat, pract. Læge Johs. Møller, Aarup, var inviteret til Middag hos ham nævnte Dag.

Af de 15 levende Dimittender samledes følgende 8 paa Festdagen Kl. 12³/₄ foran »Grand Hotel«: Sognepræst J. C. Balslev, Aarhus, Fabriksinspektør, cand. polyt. N. Brandt, Svendborg, Kontorchef Vald. Jensen, Ballerup, Ingeniør, cand. polyt. A. M. Jørgensen, Kbh., Dommer Kaas, Hillerød, Dommer M. P. Madsen, Høng, pract. Læge Johs. Møller, Aarup og Postmester, cand. polit. Trojel, Kbh. Desuden havde vi den Glæde som Repræsentant for Skolen at se Lektor H. Müller som vor Gæst.

Ved et animeret Frokostbord holdt Postmester Trojel en retrospektiv Tale, som sluttede med at bede Lektor Müller overbringe vor gamle Skole en Hilsen. Lektor Müller besvarede det for Skolen udbragte Leve i en spirituel Tale, hvor han bl. a. anførte, at han for at komme paa Bølgelængde med de ærværdige Jubilarer havde sat sig hen og studeret Odense Katedralskoles Indbydelsesskrifter ved Aarhundredskiftet!

Under Lektor Müllers instruktive Ledelse besaa vi derpaa den gamle Skole, hvis Indre vi paa adskillige Punkter fandt en Del ændret. Naa, der var jo ogsaa gaaet 48 Aar! En underlig Følelse var det for mig igen at staa i Solennitetssalen, hvor jeg den samme Dag for 48 Aar siden fra Kl. 12³/₄—1 var blevet trukket igennem i Latin

statarisk (Prosa, Poesi og Antikviteter) og extempore, inden jeg paa sidstnævnte Tidspunkt kunde sætte Studenterhuen paa Hovedet. Lektor Müller lovede os som Slut paa Besøget en Overraskelse! Selv om vi fandt meget ændret, skulde han fremskaffe et Minde, som alle vilde kunne genkende, nemlig den ganske ubestemmelige Duft, der fandtes i Gymnastiksalen. Det viste sig fuldkommen at slaa til, da vi befandt os dernede, manglede der kun, at vi skulde have været 48 Aar yngre, og at vi skulde have hørt gamle Esses og Loes Røster. Interiøret og Duften var uændret!

Efter at have sagt Farvel til Lektor Müller kørte vi i de af Brandt og Møller til Disposition stillede Biler til Flemløse Præstegaard for at hilse paa vor gamle Klassekammerat, Provst Karl Jensen (Student fra 1901). Efter ¹/₂ Times Besøg i hans hyggelige Hjem fortsattes Turen via Frøbjerg Bavnehøj til Aarup Lægebolig, hvor vi Resten af Dagen nød en storslaet Gæstfrihed hos vor gamle Klassekammerat og hans Frue.

Ved Kaffen efter Middagen fik vi de gamle Vrøvlebøger fra »Mimer« frem, hvilke Lektor Müller venligst havde udlaant os. De var dog i visse Retninger noget af en Skuffelse, idet mange af Artiklerne sigtede til Begivenheder og Foreteelser, om hvilke vi ikke havde nogen klar Erindring saa mange Aar efter. Viddet forekom os ogsaa noget magert, maaske skyldtes det den manglende Forstaaelse.

Den overordentlig vellykkede Dag, som havde være begunstiget af et straalende Sommervejr, sluttede med et: Paa Gensyn 10. Juli 1949!

A. V. Trojel.

Studenter 1909 – Odense Katedralskole

Det sidste hold fra »den gamle skoleordning« blev studenter 1909, vi var 32. Af disse er nu 9 døde, 1 sindssyg og 6 bor i udlandet. Af de resterende 16 mødtes 10 i skolegården i Odense paa skolens translokationsdag 24. juni for sammen med skolen at fejre 40-års jubilæet. Vi blev fotograferet i skolegården sammen med den eneste af vore læ-

rere, der endnu lever, lektor Georg Leidersdorff. Translokationen, der paa grund af de mange pårørende og de mange elever holdtes i Odense teater paa den anden side af gaden, var stilfuld og værdig. Vor ordfører, direktør Johannes Barner-Rasmussen, holdt en udmærket tale, som vi alle kunne slutte os til. Efter denne arvorlige del af festen

blev teaterpladsen pludselig i et kvarter pludreplads for sneesevis af genkendelser og hilsesmil midt i sommersolen.

Vi 10 gik til Grand Hotel for bordets glæder og det gedigne kammeratskabs spontane udslag. Her blev læst telegrammer fra de tre klassekammerater i U.S.A. alle punktlig til dagen, hilsener fra dem, der havde måttet sende afbud i sidste øjeblik (og som nu fortryder), breve fra andre, mundtlig udveksling af korte biografier, meninger og minder. Det var en 5 timers frokost, men den var det værd. Ingen af os 10 ville have undværet denne dag for aldrig det. Hvis vi overhovedet *kan*, vil vi stille i 1959 til guld-jubilæum og vi véd at alle de fra udlandet, der overhovedet *kan*, vil møde den dag i Odense og fejre vor sidste fest i fællesskab, så sandt som den daglige skolegangs intime kendskab til hverandre er mere værd end et langt

livs senere tilkommende bekendtskaber. Vi 10 følte denne dag som en kammeratskabets apoteose. Vi rejste os ved oplæsningen af Niels Jensens telegram fra Oregon »— — vi bøjer vore hoveder i tavs ihukkommelse af dem, der er gået bort — —«. Skolens ånd tog den dag sæde i vore hjerter. Igen.

H. B.

Tale af direktør Johannes Barner-Rasmussen, Københavns tekniske skoler, holdt ved translokationen på Odense Katedral-skole fredag 24. juni 1949, i anledning af 1909-studenternes 40-års jubilæum som ordfører for disse:

Hr. rektor, mine damer og herrer,
kære gamle og unge kammerater.

Jeg beder om lov til i al korthed på jubilarenes vegne at sige hjertelig tak fordi vi

måtte være tilstede ved denne smukke fest og for de venlige ord, rektor har rettet til os.

Det er naturligvis ingen verdensbegivenhed, at en lille kreds af lidt ældre herrer ønsker at markere et studenterjubilæum, men for os er det en oplevelse — bl. a. fordi, tro det om De vil, flere af os ikke har set hinanden siden hin mindeværdige dag for 40 år siden, da vi blev dimitteret sammen.

Vi har allerede haft lejlighed til med BLICHER at sige »Ak, hvor forandret«. Det gælder naturligvis først og fremmest os selv, og ih, hvor er vi forandrede, men også translokationen, der nu nødvendigvis må holdes i et teater, som ikke eksisterede på vor tid, og så er der piger med. Dem kendte vi i vor tid nærmest kun af omtale, og herom kunne der siges en del, som jeg venligst skal lade ligge.

Ved vor dimission talte vor gamle rektor ud fra et tema noget i retning af, at han var glad ved, at han var ked af, at han skulle sige farvel til os, for det ville vel nok have været kedeligt, om han havde været glad ved o. s. v. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi for vort vedkommende IKKE var kede af, at vi var glade for at slippe udenfor skolens mure. Det manglede også bare, at unge mennesker ikke på en sådan dag skulle have lov til at føle sig fri og sparke til alle de bøger, der ikke lod sig omsætte i kontanter hos den daværende antikvar i Vindegade. Det var ikke småting, vi blev befriet for dengang. Som det sidste hold efter den gamle ordning havde vi sproglige delinkventer haft 12-14 timer latin om ugen. Måske kan det ses på os endnu, matematikere kan man, som bekendt, overhovedet aldrig se noget på.

Men det er gået os som alle andre, der får tingene på afstand — det gælder både studenter, soldater, jægere og skippere. Hvad der før syntes småt, bliver stort, selv det alt andet end rosenrøde får et forklaret, næsten

lueforyldt skær, man glæder sig ved at bevare forbindelsen bagud, søger tilbage til sit udgangspunkt, ringen slutes.

Vi er da også alle — trods alt — opfyldt af taknemmelighed mod vor gamle skole. Trods alt — ja. Nu om dage er alle jo enige om, at den højere skoles lærere er højt kvalificerede folk — så homogene og af en så fin standard, at der ikke er plads for »originaler«, i gåseøjne, tror man da. Sådanne fandtes tilvisse i svundne dage, hvorom muligt interesserede tilfulde vil kunne overbevise sig ved bl. a. at gennemlæse »MIMER«s vrøvlebøger, selvom de disciple, der dengang på lørdag aftener med virtuositet gave ofrene liv og mæle, forlængst er gået over i andre rollefag. Her skal ikke nævnes navne — ingen nævnt og ingen glemt —, vi havde lærere, som man endnu 40 år efter kan drømme om med al mulig uhygge, men vi havde også gudskelov en række fortræffelige lærere, som vi beundrede og holdt af med en varme, der ikke er blevet mindre til denne dag, og som vi står i taknemmelighedsgæld til, så længe vi lever.

Dem mindes vi idag — og vi er heller ikke så smålige, at vi ikke kan sende »de andre« en venlig tanke —, og samtidig husker vi med glæde vor lykkelige og sorgfri barndomstid i denne hyggelige gamle by. Hvor vi end senere er havnet, føler vi os stadig som Odenseanere — både vi der er barnefødt i den gode stad og altså bysbørn såvel med H. C. Andersen som med Thorvald Ellegaard og de andre, der kom tilløbende og bare er almindelige fynboer. For vi er naturligvis også alle fynboer med liv og sjæl. — Det gibber i os med en sær kildrende fornemmelse, når vi kommer hjem, hvad enten det som nu er sommer med den dejlige ø's hele fortryllelse eller vi i grå vinterdage ser de stynede piletræer dukke frem af tågedisen over hegnene. — Her har vi virkelig

rod, herfra vor verden går. (I parentes: det med mimrriet ved synet af en boghvedemark, har jeg aldrig mærket — og hvor ser man forresten en boghvedemark nuomstunder, det skulle da lige være i det magre Jylland).

Hvis man nu vil spørge, hvad vi gamle kammerater, der idag tillader os at feste sammen med skolen, har drevet det til i de forløbne 40 år, må det sandfærdigt siges, at vi ikke har meget at prale af, ingen lysende stjernes kud, og ingen af de store kanoner. Vi kan ikke møde med udenrigsministre eller med katolske biskopper, ikke engang med en professor. Den fineste af os — i hvert fald på rangstigen — har svunget sig op til oberst, og ellers er vi præster og læger, sagførere og ingeniører og hvad man nu sådan ellers bliver, når man gør sig umage for at leve et jævnt og muntert virksomt liv på jord og bestræber sig for efter evne og i al bravhed at være en trofast arbejder i vingården.

Sammenfattende — og hvis et forsvar er nødvendigt — kan vi måske, hvis også vi til sin tid skulle blive stedet for Sanct Peter, benytte os af vor skolelærdom og citere frit efter Heibergs »En sjæl efter døden«, som vi opgav til studentereksamen, og når den gamle mand spørger os: »Hvad har I gjort« — nøjes med efter de bedste forbilleder at svare: »Aah, ikke stort, men hvad har de andre bengler gjort;«.

Nå, noget har vi da fået udrettet nu og da, og lidt livsvisdom mener vi også at have samlet os i al beskedenhed i den mærkelige og brydningsfulde tid, vi har gennemlevet. Det kunne være fristende at lade lidt af den gå videre til de unge mennesker, som idag er vordende 40-års jubilarerer — hvis de forstår, hvad jeg mener.

Men dels ville det vel være formasteligt af os at føje noget til rektors manende ord til

dimittenderne, og dels skal man vist være varsom med overhovedet at række for mange pegefingre i vejret for de unge, der nok lærer mest af de dumheder, de selv begår, og som iøvrigt — ligesom vi i sin tid — anser sig for meget klogere end de gamle.

Helt skal De nu alligevel ikke slippe, men jeg skal af stoffets mangfoldighed indskrænke mig til kun at nævne *to* ting, som for vort vedkommende netop har relation til vor gamle skole, der lærte os gode begyndelsesgrunde i at *tænke* og i at *bestille noget*.

Tiderne er vanskelige — det var de også for os, — — — — — og det har tiderne forøvrigt en nederdrægtig tilbøjelighed til altid at være for unge mennesker, der skal bryde sig en bane — men det er dejligt (og praktisk) at kunne *tænke: tænke selv, tænke sig om*, før man handler, og *tænke* også *andres* tanker, d. v. s. vise hensyn og medborgersind. Og at *bestille* noget — ikke om fjorten dage eller et par måneder — men NU og strax at arbejde energisk på sin fortsatte dygtiggørelse, skal nok vise sig at være af livsvigtig betydning både for den enkelte og for hele det danske samfund i dagene, der kommer. Det lærte vi noget af i vor gamle skole, og det beder jeg Dem, vore unge kammerater, lægge Dem alvorligt på sinde som vort bidrag til Deres åndelige oppakning.

Og hermed kan vi så med god samvittighed og i oprigtig taknemmelighed hilse og hylde vor gamle skole: *v i v a t, crescat, f l o r e a t*, (vi er ikke latinere for ingenting).

Vi ønsker af hjertet alle de unge, der sidder her, en lys og lykkelig fremtid — til gavn og glæde for Dem selv og Deres hjem og dermed til ære for vort fædreland.

Jeg beder Dem med mig råbe et LEVE (3 lange og 3 korte) for Odense Katedralskole og dens ungdom. DE LEVE!

Johannes Barner-Rasmussen.

Epilog

ved III. Gymnasieklases Afgang fra
Odense Katedralskole 1910.

Lørdag den 14. Maj 1910 var sidste Skoledag for de vordende Studenter. I Timen før det store Frikvarter uddelte vi efter Traditionen Wienerbrødderne fra Frkn. Knudsens Konditori, »Elevatorkaféen« paa Vestergade, rundt i Klasserne, og efter at have indtaget Frokosten i Pedellens Lejlighed samledes vi i Skolegaarden i Hjørnet ved Indgangen til Gymnastiksalen, og her reciterede Axel Busch, nu Sognepræst i Mariager, med sin smukke, mørke Stemme for den samlede Skole nedenstaaende Epilog, der var forfattet af vor Husdigter Axel Nielsen, kaldet Bullerup efter sin Hjemby. Selv om Nutidens Ungdom nok vil sige det paa en anden Maade, giver Epilogen vist alligevel Udtryk for noget af det, som i enhver Tid gemmer sig »bag det muntre, lette Bryst«.

Saa drage vi ud i den lyse Vaar
med Ungdommens Længsler i Sinde,
vidende vist, at bedre Kaar
vil vanskelig lade sig finde.
Mens Lindene løves Aar for Aar
og Skolens Mure i Tiderne staar,
skal den være os kærligt i Minde.
Der er Ild i vor Aand, der er Vaar i vort Sind,
det bryder derinde, det gærer derinde.
Vi vil videre fort, vi vil videre frem,
og Vejen vi ved at finde,
Vi nøjes ej med at ha' Døren paa Klem,
for os maa Portalen til Viddets Hjem
staa aaben for alle Vinde.
Her har vi drømt vore Drømme,
længtes vel tusinde Længsler,
suget af Kundskabens Strømme
her i de saakaldte »Fængsler«.
Her har Slægt efter Slægt
samlet Vilje og Vid,
og saa skal det gaa til seneste Tid
— saa længe som Ungdommen lever.
Vore Tanker har du næret,
vor Ven har du været,
du Skole, i Timer, i Aar.
Nu sender du os ud
at vandre egne Veje
ud i den lyse, den ungdomsfriske Vaar.
Et Farvel, et Farvel
til dine Mænd, til dine Sønner,

en Tak for ædel Hjælp i de første Ungdomsaar,
det lyder fra vor Læbe,
det toner fra vort Hjerte
som en Luftning fra den milde
løvfriske Vaar.

Den 5. Juni 1920 fejrede vi vort 10 Aars Studenterjubilæum ved en smuk Fest i Langelinies Pavillon; ogsaa til den Lejlighed havde Bullerup skrevet en Sang:

Der var Dun om din Kind,
der var Sang i dit Sind,
og du bares af tusind forjættende Haab.
Du var Ørnen, der steg,
ej din Vilje var veg,
thi du havde annammet din viende Daab.

Det var Ungdom og Mod,
det var attenaars Blod,
der nu drog fra de hjemlige Kødgryders Kaal.

Dine Ammer Farvel!
Du kan klare dig selv!
Du skal naa — det er vist — dine lysende Maal!

Og er Maalet nu naa't?
Har du fanget og faa't
Og er stillet din higende Attraa, din Drøm?
Har din Kraft og din Kløgt
vundet, hvad der blev søgt,
er den sejlende Ørn du i Æterens Strøm?

— Ti kun stille, ej svar!
Hvad paa Læben du har,
uden Ord kan jeg tolke saa lempeligt let.
Var der Fald i din Flugt,
eller flyver du smukt,
— ingen andre end du til at dømme har Ret.

Var din Vinge end svag,
ej din Drøm var Bedrag:
i dit inderste Selv er du evig paa Flugt.
Om du gør, hvad du kan,
som den modnede Mand,
vil der komme den Dag, dine Drømme bær' Frugt.

Dens Indhold er mere desillusioneret end Studenterepilogen, men den har dog Haabet i Behold, Haabet om, at der vil komme den Dag, dine Drømme bærer Frugt.

Nu er vi snart 40 Aars Studenterjubilærer, og er vi nu naaet saa vidt, at vi kan give det afgørende og klare Svar?

Ribe, den 14. November 1949.

Niels Bruun.

Gamle Odenseanere

Dødsfald:

Professor, Dr. med. Svend Lomholdt

16. Oktober 1888 — 9. Juli 1949.

Den danske Lægestand og medicinske Videnskab har ved Svend Lomholts Død mistet en af sine mest fremragende Repræsentanter, og Odenseaner-Samfundet et af sine højtskattede Medlemmer. Ved Siden af den fremragende Videnskabsmand og den berømte Læge var Lomholt en uforbederlig Idealist i Kampen for menneskelig Retfærdighed, og hans Navn blev knyttet til flere opsigtsvækkende »Affærer«, der viste ham som den uforfærdede Vaabendrager for Kristenkærlighedens og Sandhedens høje og ædle Maal.

* * *

Læge Svend Hindse-Nielsen

1891 — 1949

Blandt Odense-Lægerne indtog Hindse-Nielsen en meget fremragende Plads, og hans altfor tidlige Bortgang den 11. August 1949 betyder et smerteligt Tab for hans talrige Venner og Patienter. Han blev Student fra Katedralskolen i 1907 og erhvervede sig en grundig og alsidig Uddannelse ved Tjeneste paa mange Hospitaler i Ind- og Udland, indtil han for 14 Aar siden efter at have faaet Specialanerkendelse i Kvinde sygdomme nedsatte sig i sin Barndomsby. Som Søn af den meget skattede Lærer og dygtige Musiker, Kantor Hindse-Nielsen i Ejby, der var stærkt religiøs grebet, blev ogsaa den unge Læge en levende og oprigtig Troende, et lysende Eksempel paa ædle og kristelige Dyder, der gjorde ham elsket og højagtet som den gode Borger, den dygtige Læge og det elskelige Menneske.

* * *

Civilingeniør Chr. Munck Petersen

1892 — 1949

Vor gamle kammerat, Chr. Munck Petersen, døde den 12/11 ifjor. C. M. P. hørte til gymnasieskolens første hold og blev således student i 1910. Kort tid efter sin eksamen som civilingeniør i 1917 gik C. M. P. i statsbanernes tjeneste, hvor han således har virket i over 30 år, og hvor han steg til en af de højeste stillinger indenfor D.S.B.s bane-afdeling.

C. M. P. var tilsynsførende ved en række af de store brobygninger hvoriblandt Allsund-broen, Lillebæltsbroen og Storstrømsbroen, derefter i nogle år tilsynsførende baneingeniør i Slagelse og fra 1943 chef for baneafdelingens administrationskontor i København.

Flittig, dygtig og altid til at stole på, således husker kammeraterne C. M. P. fra skoledagene, og disse egenskaber fulgte ham gennem livet, skaffede ham stigende anseelse i arbejdet og venner, hvor han kom.

C. M. P. var R.D. og Dbmd.

Harald Jensen

* * *

Gymnastikinspektør K. A. Knudsen

21. August 1864 — 19. November 1949

Vort ældste Medlem, Gymnastikinspektør K. A. Knudsen, der for fire Maaneder siden fyldte 85, var i fuld Vigør, indtil en Blodprop satte et ubarmhjertigt Punktum for hans lange og daadrigt Liv. Han blev cand. theol i 1889, men hans store, i hine Dage sjældne, Interesse for Ungdommens fysiske Opdragelse førte ham ind paa den Ling'ske Gymnastik, og hans fortrinlige pædagogiske Evner bragte ham tidligt frem i første Plan som vort Lands betydeligste Autoritet paa Idrættens mange Omraader, og fra 1904 til 1934 blev han fast knyttet til Statens Gymnastikinstitut. Hans fortrinlige Lærebøger blev oversat til mange Sprog og bragte hans Navn og Anseelse til fjerne Lande.

Og selv efter at have forladt sit Embede tvunget af Aldersgrænsens ubønhørlige Krav fungerede han energisk videre baade som Praktiker og Teoretiker, og han sendte os fornylig en interessant Artikel, som vi bringer i dette Nummer. Selv blev han et uomtvisteligt Bevis paa sine Teoriers Ægthed og Betydning, og mangfoldige er de Idrætsfolk, der vil mindes ham med Hengivenhed og ære ham i taknemlig Ærbødighed.

★

Rundt Aar:

Den 6. November 1948 fyldte et af vore skattede Medlemmer, Maleren Emil Rannow, 70 Aar. Lige fra vor Forenings Stiftelse har han med Interesse deltaget i dens Liv og ofte oplevet vore Møder ved Foredrag og ved Oplæsning og Deklamation paa vort hjemlige Maal. Emil Ran-

now har skabt sig et anset Navn som Lærer for Kunstinteresserede og drev i mange Aar en meget søgt Skole, der forberedte til Kunstakademiet, og desuden var han Lærer ved flere tekniske Skoler.

★

Udnævnelser:

Odenseaner-Samfundets Formand, Retsformand P. Ryyd, er udnævnt til Kommandør af Danebrog, Professor, Dr. med. Poul Møller Danebrogsmænd. Til R. af D. udnævntes Carl Bratli og Statsadvokat Thorkild Roepstorff. Departementschef i Arbejdsministeriet Jakob Høirup blev ifjor udnævnt til Stiftsamtmænd i Odense. Udenrigsminister Gustav Rasmussen er blevet Kommandør af Danebrog I, og Lensgreve Erik Scaffalitzky de Muckadell er udnævnt til Kammerherre.

★

Agiter for Tilgang af Medlemmer.

Indlagte Indmeldelseskort anbefales til Medlemmernes venlige Interesse. Send det til Kammerater, der vil anvende det til dets ædle Formaal.

Generalforsamlingen d. 27. Maj 1948.

Torsdag d. 27. Maj 1948 Kl. 19,30 afholdt Odenseaner-Samfundet Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade, K. (Molkses Palæ) med følgende Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. Følgende Bestyrelsesmedlemmer afaar.
Retsformand Ryyd, Direktør Rytter, Civilingeniør Hauer, Statsadvokat Thorkild Roepstorff, Grosserer Moldow, Adjunkt Busk-Jensen.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1948, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
6. Fastsættelse af Kontingent og Satser for de livsvarige Medlemmer for Aaret 1948.

7. Forslag til Ændring i Lovene:

Den paa Generalforsamlingen den 21. Maj 1947 vedtagne Tilføjelse til § 3, Stk. 1, udgaar. § 3, Stk. 1, ændres til:

I det Kalenderaar, i hvilket en Discipel forlader Skolen, er han kontingentfri, de derefter følgende 6 Aar er Kontingentet 3 Kr. aarlig, derefter 10 Kr. aarlig.

§ 3, Stk. 3, ændres til:

Imod Indbetaling af mindst 150 Kr. en Gang for alle kan enhver, der iøvrigt opfylder Betingelserne for Optagelse, blive livsvarigt Medlem.

§3, Stk. 4, ændres til:

Har et Medlem 5 Aar i Træk betalt det aarlige Kontingent paa 10 Kr., kan han dog blive livsvarigt Medlem imod Betaling af mindst 115 Kr. Har et Medlem betalt Kontingent 10 Kr. pr. Aar i 10 Aar, kan han bilve livsvarigt Medlem imod Betaling en Gang for alle af mindst 75 Kr.

8. Eventuelt.

Der var mødt ca. 30 Medlemmer.

Formanden bød velkommen og foreslog Landsretssagfører Koch som Dirigent. Han blev valgt med Akklamation og takkede for Valget. Han konstaterede, at Varslet for Generalforsamlingen var strøget Korn (fra den 14. til den 27. Maj), men da det var fra Fredag til Fredag, og Brevene var lagt i om Morgenen, kunde det passere.

Dirigenten gav Ordet til Formanden, der afgav følgende Beretning:

Paa Bestyrelsens Vegne skal jeg tillade mig at aflægge Beretning for Odenseaner-Samfundets 22. Leveaar.

Paa Generalforsamlingen ifjor d. 21. Maj 1947 her i Molkses Palæ blev følgende Bestyrelsesmedlemmer genvalgt Dommer Heide-Jørgensen, Ekspeditionssekretær Stampe Frølich, Civildommer Harald Petersen og stud. jur. Kristian Mogensen, og nyvalgte blev: Adjunkt Busk-Jensen, Grosse-rør Moldow og Konsul Ove Hennings, Odense.

Revisorerne Kontorchef Vald. Jensen, Lektor Holger Jensen samt Revisorsuppleanterne Universitetskasserer Haugsted og Prokurist Enrum genvalgte.

Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Genvalg af Formand, Næstformand, Sekretær og Kasserer.

Det Beløb paa 100 Kr., som blev bevilget paa Generalforsamlingen ifjor, blev ved Translokationen tildelt Student Erik Crientz Hansen, og Boggaverne blev uddelt paa sædvanlig Maade.

I det forløbne Aar har der været afholdt ialt 5 Bestyrelsesmøder.

Den 20. August ifjor var der Skovtur for Medlemmerne til Søllerød Kro. Udover Bestyrelsen var der kun faa Deltagere, men de Medlemmer, som mødte, havde det meget fornøjeligt sammen.

Til Torsdag den 23. Oktober var der indvarslet til Rusgilde, og paa Grund af Vanskelighederne ved at faa Lokale, maatte Bestyrelsen flere Maaneder i Forvejen vælge mellem en af de ganske faa Dage, hvor Lokalerne var ledige. Desværre meldte der sig kun ca. 20 Deltagere og saa godt som ingen Russer, hvorfor Bestyrelsen saa sig nødsaget til at aflyse Rusfesten. Grunden til, at saa faa meldte deres Deltagelse i Rusfesten maa antages for Russernes Vedkommende at være, at Dagen laa lige efter Efteraarsferien, og for de ældre Deltageres Vedkommende formentlig den, at Prisen var sat til 15 Kr. pr. Deltager.

Bestyrelsen beklager, at Priserne nu er naaet op paa en Højde, saa mange af den Grund synes at falde fra, men skal en Rusfest afholdes under de sædvanlige Former og uden større Underskud, kan det ikke gøres under dette Beløb. For Russernes og Studenternes Vedkommende maa man naturligvis regne med et klækkeligt Underskud, men for de ældre Deltageres Vedkommende kan Foreningens Kasse ikke bære et Underskud. Bestyrelsen har under Overvejelse, om Rusfesten til Efteraaret, i hvilken da ogsaa Russerne for 1947 vil blive opfordret til at deltage, vil kunne afholdes under andre Former, men det vil være med Sorg, hvis der skal slaas af paa Traktementet og en over 20-aarig Tradition forlades.

Onsdag den 18. Februar i Aar afholdtes en Medlemssammenkomst, hvor fhv. Rektor Holbech talte over Emnet: »Mit Forhold til Odense By og Katedralskolen under mit Rektorat i Aarene 1918 til 1937«.

Her var det, ligesom Foreningen lavede lidt op igen. Der var mødt op mod 50 Medlemmer, og Rektor, der nu er 81 Aar, fortalte i 5 Kvarter fornøjeligt og interessant uden Manuskript eller Notater af nogen Art om sin Rektortid. Denne Aften, der udførligt refereres i det lige nu ud-

komne Tidsskrift maa indrulleres blandt Odenseaner-Samfundets mest interessante Mødeaftener.

Odenseaner-Samfundets Tidsskrift, Nr. 23, er lige udkommet og er forhaabentlig kommet Medlemmerne i Hænde; hvis der er nogen, som ikke har modtaget Tidsskriftet, bedes Henvendelse rettet til Sekretæren.

Regnskabet udviser, som Kassereren senere nærmere vil meddele, et Overskud, men naar Tidsskriftet er betalt, bliver der næppe saa meget tilovers, at det vilde have kunnet dække Underskudet, hvis Rusfesten var blevet afholdt.

Vi har i de sidste Aar fra 25 Aars Jubilarerne modtaget et Beløb til »Jubilarenes Fond«; vi fik imidlertid ikke ifjor tilstillet noget Beløb fra dem, der i 1947 kunde fejre 25 Aars Studenterjubilæum, hvilket maaske kan skyldes, at ingen af Jubilarerne har tænkt derpaa.

I Aar holder Studenterne fra 1923 25 Aars Studenterjubilæum. Hvis der skulde være nogen af dem til Stede her i Aften, vil jeg tillade mig at minde om »Jubilarenes Fond« og bede om iøvrigt at varetage vort Skolesamfunds Interesser. Det er ikke den indsamlede Sums Størrelse, det kommer an paa, alene det, at der indsamles et Beløb, vidner om, at man har tænkt ikke blot paa Foreningen, men ogsaa paa, at der kan være Kammerater, det engang kan blive til Gavn og Glæde for.

Siden sidste Beretning blev aflagt, er adskillige Medlemmer og gamle Elever fra Odense Katedralskole gaaet bort; og jeg skal tillade mig at nævne, at Assurandør Kay Høeg er afgaaet ved Døden sidste Sommer. Kay Høeg mødte saa godt som altid ved vore Sammenkomster, og han støttede ofte Foreningen økonomisk.

Grosserer Cornelius Petersen døde i September ifjor. Vi saa ham enkelte Gange ved vore Møder, og han skænkede i sin Tid en Obligation til Foreningen paa 200 Kr., hvoraf Renterne hvert Aar anvendes til Hjælp ved Afholdelse af Udgifterne ved de Boggaver, som aarligt uddeles til Dimittender fra Skolen.

I Oktober Maaned afgik Maskinfabrikant Carl Svendsen, Odense, ved Døden. Ogsaa Fabrikant Svendsen saa vi ved vore Møder, ikke blot i Odense, men ogsaa her i København, naar dette kunde ske i Forbindelse med en Rejse til Hovedstaden.

I Marts i Aar er Direktør i Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse Ib Holck Schal-

demose gaet bort. Vi saa ofte Schaldemose, naar vi samledes, sidste Gang ved vor Skovtur i August ifjor, hvor Schaldemose syntes at være kommet over sin Sygdom og glædede sig til paany at tage fat paa sit Arbejde. Kort Tid efter maatte han imidlertid lade sig indlægge paa Sygehuset, hvor han døde for et Par Maaneder siden.

Tidligere Rektor ved Horsens Statsskole C. Clausen er død i Februar i Aar. Rektor Clausen, som var Student fra 1893, deltog sammen med andre Jubilarer i vort Rusgilde d. 6. December 1945, da vi paany efter Krigen kunde samle Russer og Jubilarer.

Endvidere er Ingeniør Svend Aage Cronfeldt afgaaet ved Døden. Ingeniør Cronfeldt, der var en Søn af Overlærer Cronfeldt, blev kun 55 Aar gammel.

I en Alder af nogle og tres Aar er en Søn af Overlærer Gredsted, Agner Gredsted, død. Agner Gredsted, der var Forstkandidat, havde i mange Aar beklædt en betroet Stilling ved Østasiatisk Kompagni's Teaktræs Skove i Indien; han var ved sin Død afgaaet med Pension.

Vi Medlemmer af Odenseaner-Samfundet vil bevare Mindet om disse 7 tidligere Elever fra vor gamle Skole.

Hvad Medlemsantallet angaar maa jeg desværre bedrøve med at sige, at medens vi for et Aars Tid siden regnede med op mod 300 Medlemmer, er der i Dag kun 230, et alt for lille Tal for en Forening, der repræsenterer en saa stor Skole, og man vil naturligvis spørge, hvorfor Tallet i Aar er blevet reduceret med $\frac{1}{5}$.

Grundene hertil er forskellige, dog skyldes det ikke positive Udmeldelser.

For det første er alle de Medlemmer slettet, som i Henhold til Lovenes § 4 ikke har betalt Medlemskontingent i 2 Aar, og som ikke kunde forventes fremtidig at ville betale. Fremgangsmaaden ved Indkrævning af Medlemsbidrag er sædvanligvis den, at naar Medlemsbidraget ikke er indgaaet inden en bestemt Tid, udsendes Postopkrævning, og naar den kommer uindløst tilbage, hvilket sker alt for hyppigt, sendes en lille pæn Skrivelse med Anmodning om at betale; naar ogsaa den Skrivelse forbliver ubesvaret, og dette har gentaget sig 2—3 Aar, og Brevet ikke er kommet retur, er vedkommende Medlem blevet slettet paa Medlemslisten. For det andet er der mange Medlemmer, der er flyttet

og ikke har meddelt Foreningen deres nye Adresse, saaledes som der ofte er anmodet om, saavel mundtligt ved vore Møder som i Tidsskriftet. Dette gælder navnlig Studenter, og der er gjort et stort Arbejde for at opspore den nye Adresse, bl. a. ved Henvendelse til deres Forældre eller andre Paarørende; men Medlemskontingentet gaar ofte ikke ind alligevel, og vi modtager ej heller nogen Anmodning om Fritagelse for at betale Kontingent, hvilket Bestyrelsen som bekendt undtagelsesvis kan bevilge efter Lovenes § 3, næstsidste Stykke.

En tredje Grund til, at Medlemstallet stiller sig saa ugunstigt i det sidst forløbne Aar maa ogsaa søges i, at Tilgangen af nye Medlemmer har været saa relativt ringe, og den væsentligste Aarsag hertil er den, at Rusmodtagelsen maatte aflyses. Ved Rusmodtagelsen faar vi som Regel ikke saa faa Indmeldelser, ikke blot af Russerne, som ifølge Praksis bliver Medlemmer mod at betale de 3 Kr., det koster at komme med til Rusmodtagelsen, men endvidere plejer Foreningen at modtage Indmeldelser fra Jubilarer, som uden at være Medlemmer deltager i Sammenkomsten.

Det er for saa vidt et trist Billede, jeg her har oprullet, og naar hertil kommer, at Mødeprocenten ved vore Sammenkomster ikke kan siges at være tilfredsstillende, kunde der maaske være Anledning til at spørge om Grunden til, at Interessen for vor Skoleforening i den senere Tid synes at være nedadgaaende. Er det Tiden, er det fordi det koster noget mere at deltage i Møderne i Forbindelse med Kontingentforhøjelsen, eller er det Bestyrelsen, der ikke mere formaar at samle Medlemmerne, eller er det noget helt fjerde eller maaske en Kombination af nogle af de nævnte Grunde?

Hvis man mener, at det er Bestyrelsen, der har Hovedskylden, og at denne bør fornyes ud over de 3 nye Medlemmer, som blev indvalgt paa sidste Generalforsamling, maa naturligvis andre træde til.

Jeg skal slutte med at opfordre Medlemmerne til at virke for Tilgang til Odenseaner-Samfundet og for Tilslutning til vore Møder, hvilken Opfordring ikke mindst gælder de valgte Repræsentanter for hver Aargang.

Da ingen ønskede Ordet efter Beretningen gik man til Pkt. 2. Kassereren aflagde Regnskab, for hvilket der blev givet Decharge uden Debat.

Pkt. 3. Genvalg med Akklamation.

Pkt. 4. Genvalg.

Pkt. 5. Forslaget modtaget.

Pkt. 6. For 1948 vedtoges de foreslaaede Sætsler (se forrige Generalforsamling).

Pkt. 7. Ændringerne vedtoges eenstemmigt.

Pkt. 8. Under eventuelt meddelte Kassereren Hauer om de af Direktør Agerholm skænkede Omslag til Bladet, som skulde sælges til Fordel for den slunkne Kasse for 5 à 10 Kr. pr. Stk.; der solgtes flere Eksemplarer.

Busk-Jensen tog Ordet, idet han refererede til det af Formanden i Beretningen om det svigtende Medlemstal anførte og udtalte, at det laa i Tiden, der var mere Interesse for politiske Foreninger, og man burde nu appellere til de ældre Repræsentanter for at virke for Tilgang.

Dagsordenen var hermed udtømt, og Generalforsamlingen blev hævet efter det traditionelle Hurra for Dirigenten. Herefter samledes man ved Aftensbordene med Smørrebrød, og man havde endnu et Par Timers hyggeligt og fornøjeligt Samvær, saadan som det er blevet Tradition ved Odenseaner-Samfundets Møder.

Generalforsamling 1949

Rektor Holbeck og Dr. Balslev Æresmedlemmer.

Onsdag den 20. April 1949 Kl. 19,30 afholdt Odenseaner-Samfundet ordinær *Generalforsamling* i Haandværkerforeningen, Dr. Tværgade 2, (Moltkes Palæ).

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. Følgende Bestyrelsesmedlemmer afaar: fhv. Dommer Heide-Jørgensen, fhv. Justitsminister, Civildommer Harald Petersen, Ekspeditionssekretær E. Stampe Frølich, Konsul Ove Hennings og stud. jur. Kristian Mogensen.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Kathedralskole i Sommeren 1949, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.

6. Forslag om Optagelse af 2 Æresmedlemmer, jfr. Lovens § 3, sidste Stk.

7. Eventuelt.

Der var mødt 43 Deltagere. Den samlede Bestyrelse var til Stede med Undtagelse af Konsul Ove Hennings, Odense.

Formanden Peter Ryyd bød velkommen og foreslog Walther Elmquist som Dirigent, dette blev eenstemmigt vedtaget, hvorefter Elmquist konstaterede, at Generalforsamlingen var rettidigt indvarslet og lovligt sat, og efter at have gennemgaaet Dagsordenen gav han Ordet til Formanden, der aflagde følgende Beretning:

Den Beretning, jeg paa Bestyrelsens Vegne skal have den Ære at aflægge, angaar Odenseaner-Samfundets 23. Aar.

Generalforsamlingen ifjor blev afholdt den 27. Maj 1948 og følgende Bestyrelsesmedlemmer blev genvalgt Direktør Rytter, Civilingeniør Hauer, Statsadvokat Roepstorff, Grosserer Moldow, Adjunkt Busk-Jensen og Retsformand Ryyd.

Revisorerne Kontorchef Vald. Jensen og Lektor Holger Jensen og Revisorsuppleanterne Universitetskasserer Haugsted og Prokurist Enrum blev ligeledes genvalgt.

Bestyrelsen konstituerede sig med Genvalg af Formand, Næstformand, Sekretær og Kasserer.

Paa Generalforsamlingen vedtoges, at den tidligere midlertidige Kontingentforhøjelse fra 6 Kr. til 10 Kr. aarlig skulle være varig.

Det paa Generalforsamlingen bevilgede Beløb af 100 Kr. til en Dimittend fra Odense Kathedralskole og Foreningens Boggaver er blevet uddeelt som sædvanlig.

I Aarets Løb er afholdt 4 Bestyrelsesmøder, og endvidere har der for første Gang været afholdt Møde med Repræsentanterne, idet der — som det vil erindres — i Henhold til Lovens § 12 af Bestyrelsen udnævnes et Medlem af hver Studenteraarangang, der er repræsenteret i Samfundet.

Der var mødt ialt 20 Repræsentanter foruden Bestyrelsen, ialt 31, og Formaalet med Mødet var at drøfte Samfundets Anliggender med særligt Henblik paa Forøgelse af Medlemsantallet og større Deltagelse ved vore Sammenkomster.

Jeg tror at turde sige, at der var betydelig Interesse blandt de mødte for at faa flere Medlemmer i vor Forening og for at faa Medlemmerne til at møde, naar der indkaldes til en Sammenkomst, men det blev fra flere Sider

fremhævet, at der for Tiden var en vis Vanskelighed ved at samle Medlemmerne i de forskellige Foreninger, og det, at der mødte alt for faa til vore Sammenkomster, ikke var noget særegnet for vort Vedkommende.

Den 4. November ifjor var der Rusmodtagelse for Studenterne for 1947 og 1948. Der var mødt 15 Russer og Eksrusser, og Adjunkt Busk-Jensen holdt en udmærket Rustale med forskellige gode Raad til de unge paa Vejen fremover.

Ved det efterfølgende Sold blev der holdt forskellige Taler for Odense Kathedralskole, for de unge Studenter og for Odenseaner-Samfundet, og endvidere blev vore Translokationssange afsunget. Vort Medlem Chr. Gottschalck underholdt os med forskellige fornøjelige Sange, der blev modtaget med velfortjent Bifald.

Angaaende vort Tidsskrift kan jeg oplyse, at Redaktionsudvalget og Redaktøren er ved at lægge sidste Haand paa det foreliggende Materiale, hvorefter Tidsskriftet vil gaa i Trykken.

Foreningens Regnskab viser et mindre Underskud, men om Regnskabet vil Kassereren sige nogle Ord under Dagsordenens Post 2. Maaske kan jeg fremkomme med det lille Hjertesuk, at Odenseaner-Samfundet desværre ikke har modtaget noget Beløb til Jubilarernes Fond fra 25-Aars Jubilarerne ifjor, Aargang 1923, skønt jeg ved sidste Generalforsamling mindede netop 1923-Aars Studenterne om Jubilarernes Fond. Jeg haaber ikke, at det vil gaa paa samme Maade med 1924-Studenteraargangen. Vi var netop ved at komme ind paa, at 25-Aars Studenterjubilarerne hvert Aar sendte et Beløb større eller mindre til Jubilarernes Fond.

Siden sidste Generalforsamling er enkelte gamle Elever fra Odense Kathedralskole gaet bort. I Slutningen af Maj ifjor afgik Entreprenør Harry F. Rahr, en Søn af afdøde Bankdirektør Rahr, Handelsbanken, Odense ved Døden i Amerika i Staten New York. Harry Rahr blev 54 Aar gammel. Endvidere er Fabrikant Sigurd Dyrup afgaaet ved Døden i Begyndelsen af dette Aar. Fabrikant Dyrup blev Student i 1910 og blev 58 Aar gammel. Han var Medlem af Odenseaner-Samfundet i en Aarrække.

Den 20. Juni ifjor afgik Foreningens Æresmedlem Direktør Sophus Agerholm ved Døden, 81 Aar gammel. Agerholm blev Student i 1884 fra Odense Katedralskole. Det var Direktør Agerholm, der først udkastede den Tanke blandt

sine Klassekammerater at stifte et Odenseaner-Samfund. Det skete ved 40-Aars Studenterjubilæet i 1924. Der maatte naturligvis gaa et betydeligt Arbejde forud, og dette paatog Direktør Agerholm sig, bistaaet af Rektor Holbeck, der fremskaffede et meget stort Materiale gennem de gamle Skoleprogrammer, hvor man fandt frem til Navnene paa ca. 1000 dalevende tidligere Elever fra Odense Kathedralskole, og den 5. Marts 1926 blev vor Skoleforening stiftet. Direktør Agerholm var Medlem af Bestyrelsen i Tiden 1926 til 1930 og samtidig Bestyrelsens Formand. Arbejdet som Odenseaner-Samfundets Formand lagde ganske naturligt i Foreningens første Aar meget Beslag paa hans Tid, og han paatog sig endvidere at redigere Odenseaner-Samfundets Tidsskrift i de første 4 Aar. Da Agerholm i 1930 ikke ønskede at modtage Genvalg til Bestyrelsen, blev det forsøgt at faa ham til at fortsætte, men han mente, at hans Stilling som Direktør i Dansk Arbejdsgiverforening, hvor han ydede en betydelig Indsats i næsten 50 Aar, ikke levnedede ham tilstrækkelig Tid. Efter sin Afgang som Formand svigtede Agerholm imidlertid aldrig den Forening, hvis Eksistens skyldtes ham. Naar ikke Sygdom forhindrede ham, var vi sikre paa at have ham iblandt os ved vore Sammenkomster, hvor han meget hyppigt tog Ordet, og ingen kunne være i Tvivl om hans vedblivende store Interesse for Odenseaner-Samfundet. Saalænge Odenseaner-Samfundet bestaar, vil hans Minde blive bevaret af Foreningens Medlemmer.

Foreningens Medlemsantal er stadig ikke tilfredsstillende; ifjor udgjorde Medlemsantallet 230, og nu er det 231, altsaa den mest beskedne Fremgang, der overhovedet kan være Tale om, men dog en Fremgang. Det er imidlertid Bestyrelsens Haab, at det før omtalte Møde med Repræsentanter for de forskellige Aargange vil bevirke, at et Antal gamle Elever vil indmelde sig i Odenseaner-Samfundet, og det er Bestyrelsens Ønske og Haab, at den Foreningstræthed, som for Tiden næsten mærkes overalt, inden længe for Odenseaner-Samfundets Vedkommende maa vige for en fornyet Lyst blandt Kammeraterne til at komme sammen og drøfte gamle Minder fra Skoletiden.

Da ingen ønskede at udtale sig, blev dette taget som Tegn til Deltagernes Tilslutning til Beretningen.

2) Hauer forelagde Regnskabet, der var godkendt af Revisorerne, og som viste et Underskud paa ca. 250 Kr. Dr. Lindegaard var betænkelig ved den store Udgift til Bladet. Brock ankede navnlig over, at Medlemsantallet ikke var større. Frølich redegjorde for, hvad Bestyrelsen gjorde for dels at holde paa Medlemmerne og dels forøge Medlemsantallet, idet han referede til, hvad der var blevet drøftet paa Repræsentantskabsmødet den 7. Februar d. A. Der blev givet eenstemmig Decharge.

3) Der blev stillet Forslag om Genvalg. Professor P. Møller gav sin Stemme til Genvalg med Motivering, at Bestyrelsen skulde »hænge paa den«. Han slog til Lyd for, at der oftere skulde være Møder med paarende. Imidlertid stemte alle for Genvalg.

4) Revisorer og Revisorsuppleanter blev genvalgt.

5) Dr. Lindegaard mente, at Præmien skulde op paa 200 Kr., idet 100 Kr. intet var værd for Tiden. Der var imidlertid ikke Stemning for Forhøjelsen, og den årlige Præmie paa 100 Kr. blev vedtaget.

6) Formanden foreslog at udnævne Rektor Holbeck og Dr. Balslev til Æresmedlemmer og udtalte i denne Anledning:

Siden Direktør Agerholm sidste Sommer afgik ved Døden, har Foreningen været uden Æresmedlemmer; selvfølgelig er det ikke nødvendigt, at Foreningen har et eller flere Æresmedlemmer, og der har da ogsaa indenfor Bestyrelsen været Enighed om, at Udnævnelsen af Æresmedlemmer skal være en meget stor Undertagelse.

Da Rektor Holbeck er den eneste tilbageværende, der var med til at stifte Odenseaner-Samfundet, syntes det imidlertid naturligt for Bestyrelsen at stille Forslag om at optage ham som Æresmedlem.

Rektor Holbeck udførte et meget betydeigt Arbejde forud for Odenseaner-Samfundets Stiftelse og var Medlem af Bestyrelsen i Tiden fra 1926—30. Rektor har skrevet flere Artikler i vort Tidsskrift og holdt Foredrag for os i Foreningen; han er udgaaet som Student fra Odense Katedralskole i 1885 og var Skolens Rektor fra 1918 til 1937.

Samtidig med Spørgsmaalet om at foreslaa Rektor Holbeck som Æresmedlem blev det i Bestyrelsesmødet gjort gældende, at Dr. Vilhelm

Balslev er det Medlem, der gennem den Tid, Odenseaner-Samfundet har bestaaet, maa siges at have gjort den betydeligste Indsats for Foreningen. Indenfor Bestyrelsen, hvor Dr. Balslev havde Sæde i 16 Aar, har han ofte forstaaet at finde Udveje, naar Sundene syntes lukket. Han har skrevet flere Artikler i Tidsskriftet, været et virksomt Medlem af Redaktionsudvalget, og nogen bedre Kammerat end Balslev kan ikke tænkes.

Vi stod altsaa med to Forslag til Æresmedlemmers Optagelse, hvoraf det ene Medlem ikke syntes at kunne foretrækkes for det andet, og Bestyrelsen vedtog da at stille Forslag paa Generalforsamlingen om, at begge optoges som Æresmedlemmer.

Jeg skal derfor tillade mig paa Bestyrelsens Vegne at foreslaa Generalforsamlingen, at Rektor Holbeck og Dr. Balslev optages som Æresmedlemmer i Odenseaner-Samfundet i Henhold til Lovenes § 3.

Da Dirigenten bad dem, der ville være med til Udnævnelsen om at rejse sig, rejste alle sig. Formanden meddelte, at Rektor Holbeck desværre ikke kunde være til Stede i Aften, da han samme Dag var blevet indlagt paa Usserød Sygehus, og at han ville overgive Dr. Balslev Æresmedlemsbrevet senere paa Aftenen efter Smørrebrødet. Dr. Balslev udtalte, at han i Begyndelsen havde tænkt at vægre sig ved at modtage Valget lige nu efter Samfundets tidligere Æresmedlem Direktør Agerholm's Død. Imidlertid havde han nu besluttet sig til at modtage det og takkede for den store Ære. Han havde været med fra Odenseaner-Samfundets første Tid. Det havde altid været ham en stor Glæde at deltage i Møderne. Han havde mange fornøjelige Minder og kunne daarligt sige, hvad Odenseaner-Samfundet havde betydet for ham.

7) Skolebestyrer Physant kritiserede, at Kontingentet var saa højt, og at Forhøjelsen var blevet lovfæstet. Det skulde være lavere for at faa saa mange Medlemmer som muligt, og han mente, det var rimeligt at sætte Kontingentet ned. Lektor Holger Jensen udtalte, at Odenseaner-Samfundets Vanskeligheder med svigtende Tilgang og Deltagelse i Møderne mærkedes ogsaa indenfor andre Skolesamfund, og han mente, at det blev ved et Stykke ud i Fremtiden. Han foreslog, at udenbys boende skulde være Medlemmer for 5 Kr. årlig. Professor Poul Møller

slog til Lyd for flere Foredragsaftener, og at der oftere skulde være Møde i Odense, i det hele taget ønskede han bedre Underholdning. Brock mente ikke, at Bestyrelsen var energisk nok. I 1926 startede Odenseaner-Samfundet med ca. 400 Medlemmer, senere smed man dem ud, der ikke ville betale Kontingent, og derved skabtes et latent Had mod Odenseaner-Samfundet, og han mente, at vi skulde benytte os af Amnesti. Han tiltraadte Forslaget om 5 Kr. Medlemmer, men gik imod Physants Forslag om lavere Kontingent. Formanden udtalte, at Kontingentforhøjelsen til 10 Kr. ikke betød noget. Der havde ingen Frafald været i den Anledning, og med Hensyn til Professor Møllers Forslag om flere Foredragsaftener, vilde Bestyrelsen tage det under Overvejelse. Angaaende Prisen for Delta-gelse i Smørrebrødet maatte man huske, at der, udover hvad der blev serveret, i Prisen maatte indeholdes et Beløb for Lys og Varme, og de smukke Stuer, vi holdt Møderne i; man indrømmede det kedelige ved, at Medlemsantallet var saa lavt, men Odenseaner-Samfundet var nu en Gang Mindernes Sted, mest for de lidt ældre og viderekomne. Dr. Lindegaard sagde, at de gamle dør Æd, vi maa have de unge med og imødekomme deres Ønsker, Musik, Dans og Drøftelse af Tidens Spørgsmaal. Hauer sablede Forslaget om 5 Kr. Medlemmer ned, idet han dokumenterede, at de bedst betalende er Medlemmer uden for København, idet der saa at sige ikke var en eneste, der undlod at betale Kontingent; iøvrigt mente Hauer heller ikke, at der var nogen som helst Grund til at røre ved Kontingentet. Foreningen var for viderekomne og for dem spillede 10 Kr. ikke nogen større Rolle. Kommandørkapitajn Hempel Jørgensen slog til Lyd for, at der skulde lægges Indmeldelsesblanket i Bladet til Brug ved Agitation. Da der ikke var flere der ønskede Ordet, og Dagsordenen var udtømt, hævdes Mødet, hvorefter vi gik ind til Smørrebrødsbordene i en tilstødende Sal; efter at vi havde spist, udtalte Formanden:

Naar Generalforsamlingen i Aften har vedtaget, at Dr. Balslev og Rektor Holbeck optages som Æresmedlemmer i Odenseaner-Samfundet, er Grunden den, at vi har ønsket at hædre dem for den Indsats, de har gjort, og det Arbejde, de har udført for vor Forening.

Desværre er, som jeg nævnedes før paa Generalforsamlingen, den eneste tilbageværende af

Foreningens Stiftere, Rektor Holbeck paa Grund af Sygdom forhindret i at være til Stede i Aften, hvorfor hans Æresmedlemsbrev ikke kan overrækkes ham nu, men Dr. Balslev har vi den Glæde at se iblandt os, og jeg vil gerne begynde med at sige, at Dr. Balslev var et meget flittigt og virksomt Medlem af Odenseaner-Samfundets Bestyrelse i 16 Aar fra 1930 til 1946.

Da Du i 1946 af Helbredshensyn mente at burde trække Dig tilbage, var det et virkeligt Tab for Bestyrelsen. Naar vi syntes at være kørt lidt fast, havde Du gode Idéer og Forslag at komme frem med. — Ogsaa paa anden Maade end i Bestyrelsen har Du virket i Odenseaner-Samfundets Tjeneste. I vort Tidsskrift har Du saaledes skrevet interessante Artikler, Du har været et meget flittigt Medlem af Redaktionsudvalget, forfattet Sange til vore Sammenkomster, hvor Du kun har svigtet, naar Sygdom har forhindret Dig i at komme, Du har skænket vor Forening forskellige sjældne Bøger og Din Kærlighed til vor gamle Skole har Du bl. a. vist derved, at Du har foræret adskillige værdifulde gamle Malerier til Ophængning paa Lærerværelset.

Foruden den mere arbejdsmæssige Interesse, Du har vist Foreningen, har Du været en enestaaende trofast Kammerat, og vi som i flere Aar havde den Glæde at sidde i Bestyrelsen sammen med Dig, følte et virkeligt Savn, da Du trak Dig tilbage.

Du hører til dem, der helst ønsker at gaa lidt stille med Dørene; derfor er der sikkert adskillige af vore Medlemmer, der ikke er klar over, hvilken arbejdsmæssig og kammeratmæssig Betydning, Du har haft og forhaabentlig endnu en Række Aar maa faa for vor Forening. Det er os en Glæde ved denne Lejlighed og paa denne Maade at faa Lov til at sige Dig Tak for, hvad Du har været for Odenseaner-Samfundet og dets Medlemmer.

Jeg skal tillade mig at overrække Dig det i Henhold til Generalforsamlingsbeslutning udfærdigede Æresmedlemsbrev, idet jeg beder Dig betragte det at blive optaget som Æresmedlem som et Udtryk for Odenseaner-Samfundets Tak for og Anerkendelse af det betydelige Arbejde, Du har udført, og for den Interesse og Kærlighed, Du altid har vist Odense Katedralskoles Elevforening.

Hvorefter han overrakte Dr. Balslev Æresmedlemsbrevet, som Dr. Balslev modtog, idet han udtalte:

»Jeg vil gerne bringe Formanden min hjertelige Tak for alle de smukke Ord, han har talt til mig, samtidig med at jeg takker de tilstedeværende Medlemmer, fordi de i Aften har vist mig den største Ære, der kan blive et Medlem til Del, ved at optage mig som Æresmedlem af »Odenseaner-Samfundet«, og jeg benytter Lejligheden til at sige et Par Ord om, hvad »Odenseaner-Samfundet« har betydet for mig gennem de mange Aar. — Straks, da Direktør Agerholm i sin Tid sammen med sine gamle Kammerater stiftede »Odenseaner-Samfundet«, meldte jeg mig som Medlem, men det kom mig ganske uventet, da han ved sin Afgang foreslog mig som Medlem af den ny Bestyrelse, for jeg syntes jo, at der var saa mange andre, der var langt værdigere. Alligevel er jeg blevet i Bestyrelsen i mange Aar — maaske i altfor mange — og jeg har søgt efter ringe Evne at gøre lidt Gavn som Tak for den Værdighed, der var betroet mig, ved at skrive dels i Bladet og dels til Sammenkomsterne, og jeg ved, at naar det altid har været mig en Glæde at skrive, skyldes det først og fremmest det gode Kammeratskab, jeg altid har fundet i vor Forening, men navnlig hos den Bestyrelse, jeg har siddet sammen med, og hos hvem jeg stedse har fundet Venskab og Forstaaelse. Alligevel er jeg nærmest overvældet over nu at være blevet Æresmedlem, for det synes jeg slet ikke, jeg kan svare til. Jeg vil da gerne sige jer alle Tak for de mange gode Minder, jeg har herfra, og den Tak vil jeg bede jer om sammen med mig at bringe den nuværende Bestyrelse med Haabet om, at vi endnu i mange Aar maa beholde den i Spidsen for vor Forening.

Et Leve for »Odenseaner-Samfundet« og for vor Bestyrelse!

Senere talte Brock for Kammeratskabet og Minderne fra den gamle Skole og udbragte et Leve for Skolen.

Formanden foreslog, at der skulle afsendes et Telegram til Rektor Holbeck, hvilket blev gjort.

Ind imellem sang vi vore Translokationssange, og Aftenen sluttede ved 11-Tiden.

Rusmodtagelsen 1948.

Torsdag den 4. november 1948 kl. 19,00 afholdt Odenseaner-Samfundet rusmodtagelse for studenter fra 1947 og 1948 og jubilarer (der kom ingen jubilarer).

Kl. 19,15 serveredes:

Sildeanretning,
forloren skildpadde,
ost,
Albani øl,
kaffe,
senere sold.

Der havde samlet sig ca. 50 deltagere, hvoraf 14 var russer fra 1948 og 1 fra 1947 (Dyveke Meier).

Vi gik straks til bords, og formanden bød velkommen.

Efter den forlorne skildpadde holdt adjunkt Busk-Jensen rustalen, som vi her gengiver:

Når jeg skal tage ordet og på Odenseaner-Samfundets vegne byde de unge velkommen ved denne fest, så står det for mig som en noget vanskelig opgave. Det er mit umiddelbare ønske udfra egne erfaringer at give dem nogle gode råd med på vejen fremover, men når jeg som naturvidenskabsmand lader tankerne glide tilbage over de senere års revolutionerende begivenheder, så ser det ud, som om hele den eksisterende verdensanskuelse er i støbeskeen som følge af de eksakte videnskabers uhyre fremskridt. Vi lever jo nu i, hvad man plejer at kalde atomalderen, eller i hvert fald i dens begyndelse, og det er i øjeblikket umuligt at overse, hvilke konsekvenser det vil medføre for de kommende tiders ordning af samfundet og for individets placering inden for dette; jeg må derfor på dette tidspunkt tage afstand fra at gå ind på realitetsbetragtninger og i stedet se på et mere åndsbetonet emne! —

Al videnskab til trods er der een opgave, som forskningen har måttet give op overfor, og det er udredelsen af det mysterium, der hedder livet; ganske vist har man på visse tidspunkter troet, at videnskaben kunne give en endelig løsning af de åndelige spørgsmål, men det står nu helt klart, at de rammer, man har opstillet for at gøre rede for lovmæssigheden i naturen, ikke er rummelige nok til også at give plads for det, der

dog må stå som en afgørende ting: forklaringen på livets eksistens. Jeg vil her blot beskæftige mig lidt med det begreb, der trods alt for en reflekterende natur er noget af det mest nødvendige, når livet skal leves på en tilfredsstillende måde, nemlig humanisme, dette begreb tager jeg i den videste forstand, idet jeg derved forstår det allerede af oldtidens grækere udformede ideal, der sætter den alsidige og ligelige harmoniske uddannelse af menneskets evner og kræfter som menneskets mål. —

Når man som student forlader skolen, og, som det så smukt hedder, drager ud i livet, så er det i almindelighed med en vis mening om, at man er i besiddelse af en god del humanistisk dannelse og er på vej til at blive et menneske, der er præget af det vanskelig definerbare begreb kultur. Dette er også til en vis grad tilfældet, men det må betones, at den åndelige påvirkning, man i skolen modtager, er stærkt afhængig af de lærere, der har ledet undervisningen. Vor stærkt materialistisk prægede tid gør det ikke let for pædagogerne i de humane fag at fange elevernes interesse på samme måde som naturvidenskabslærerne, og alt for ofte bliver det i højere grad en sigten mod målet, studentereksamen, end glæden over tilegnelsen af stoffet, der bliver resultatet; dette er samfundet delvis selv skyld i, f. eks. ved sine ofte store krav til eksamens størrelse. Imidlertid kan man gå så langt som til at sige, at enhver student er blevet undervist på bedst mulig måde i at læse, og en stor del af studenterne har også taget godt ved lære, således at de i den henseende har alle chancer for at nå det skitserede humanistiske ideal. Desværre er det kun en meget lille del, der kommer videre end et beskedent skridt ad den lange vej, og atter her er det samfundet, der spiller ind, denne gang med økonomiske krav, som tvinger studenten til at holde sig til den slagne vej for hurtigst muligt at nå en afslutning på uddannelsen; man bliver faktisk tvunget til næsten udelukkende at beskæftige sig med sit fag, og at denne ensidige påvirkning ikke er til gavn for det åndelige niveau, ses klart. Så meget mere trist er det at tænke herpå, når man, ved at se nøgternt på forholdene, må komme til det resultat, at disse uddannelsesår stort set er den sidste mulighed, de fleste mennesker har for at skaffe sig den mest alsidige viden. Jeg kan derfor ikke stærkt nok indprente de unge, at det

gælder om at arbejde med andet end sit egentlige fag efter studentereksamen; fritiden må benyttes til på alle måder at få kontakt med emner, der ligger udenfor det for eksamen væsentlige; det er forhåbentlig overflødigt at bemærke, at min mening naturligvis ikke er, at der skal læses bindstærke værker indenfor diverse humane fag; læsning er selvfølgelig uundværlig, men man erhverver sig nu ikke humanistisk dannelse ved læsning alene! Det gælder om gennem en forening af læsning og forbindelse med mennesker at nå til en afklaret kulturel indstilling, der nærmer sig så meget som muligt til det opstillede idealbillede. —

Nu må man imidlertid gøre sig klart, at disse processer ikke altid går ganske smertefrit for sig! Det er ungdommens ret at være i opposition til og kritisk indstillet overfor det bestående, og navnlig har den del af ungdommen, som er repræsenteret her, mulighed for en objektiv vurdering af forholdene. Desværre ser man alt for ofte, at den kritiske indstilling efterhånden fører over i noget henad kværuleance, fordi det føles uforeneligt med værdigheden at være enig med andre, når der diskuteres, det må dog betragtes som et åndens vildskud, når man ikke af al magt prøver at vurdere andres tanker efter fortjeneste, men gennem en ofte tilstræbt originalitet forsøger at tvinge egne tanker igennem. Det er et uhyre vigtigt led i ens humanistiske uddannelse at lære begrebet tolerance at kende, og enhver vil da, også ved at tænke efter, lægge mærke til, at tidens største humanistiske begavelser er til det yderste tolerante og gør alt for at sætte sig ind i og værdsætte andres tankegang. —

Lad mig derfor som en konklusion give det råd, at enhver af de unge samtidig med bestræbelserne for at gøre sin uddannelse så alsidig som mulig prøver på at skole sig selv, så hun (han) i den rette humanistiske ånd kan gå ind i arbejdet for samfundet og give det arbejde al den støtte, som altid er nødvendig og specielt under tidens krav er absolut påkrævet. —

Med disse ord vil jeg gerne byde alle de unge velkommen og medgive de bedste ønsker om held og lykke i tiden, der kommer. —

Umiddelbart derefter takkede stud. jur. Fl. Klokke. Han sluttede med et leve for Odenseaner-Samfundet. Derefter afsang de unge studenter nogle sange. Ved kaffen udfoldede det

sædvanlige hyggelige samvær sig, og derefter gik vi påny til bords for at afholde soldet. Der blev serveret Albani-øl fra fad ad libitum.

Soldet indlededes af en tale af formanden, der gennemgik de forskellige årganges medlemmer, og han foreslog, at næstformanden valgtes til magister bibendi.

Den første, der tog ordet var landsretssagfører Ebbesen, der var kommet hertil fra Odense for at deltage i sammenkomsten. Han talte smukt for Odenseaner-Samfundet og for vor gamle skole, derefter afsang vi »Hellig er vor Ungdomslyst«.

Professor Poul Møller causerede over studenternes liv før og nu særlig med henblik på medicinerne, han citerede sin gamle fader, professor P. K. Møller's ord: aldrig færdig, altid på vej. Endvidere udtalte han under henvisning til rustalen, at der lå et alvorligt arbejde forud, og at der desværre ikke var megen tid til humaniora. Han sluttede med at udbringe et leve for det unge kulds fremtid.

Derefter underholdt Chr. Gottschalch os med forskellige dejlige sange bl. a.: Hans Hartvig Seedorff-P. »Opsang til venner af øl«, »Vi har retten til at leve og drømme«, »Rosvald og Rosa«, (slå rommen i glasset); endvidere »Jeg bærer med smil min byrde«, »Hvis Du elsker min rival«.

Prokurist Enrum talte om, at der var andre veje til lykken i livet end at tage en embeds-eksamen. Det vigtigste var, at man blev et tilfreds menneske og udfyldte den tilværelse, man blev sat til. Han rettede en tak til Odenseaner-Samfundet og ledelsen og håbede, at de yngre medlemmer ofte ville komme i foreningen for at søge samvær med kammeraterne. Derefter afsang vi concinamus o sodales.

Heide-Jørgensen talte smukt for Chr. Gottschalch, der afbrød ham flere gange og navnlig polemiserede over den berømte affære om brevet til Chr. Gottschalch, der ved en fejltagelse var kommet til Kong Christian.

Endelig takkede formanden deltagerne og talerne og sluttede med et på gensyn.

Rusmodtagelsen 1949.

Mandag d. 10. oktober 1949 kl. 19,30 afholdt Odenseaner-Samfundet rusmodtagelse

i Håndsværkerforeningens lokaler (Molktes Palæ), Dr. Tværgade 2.

Der serveredes:

Flæskesteg med rødkål,
ost, Albani øl, kaffe,
senere sold.

Der var mødt 60 deltagere. Desværre svigtede 25-, 40- og 50-års jubilarene, idet der kun var mødt 1, nemlig grosserer Henrik Brock, der som student fra 1909 var 40-års jubilær.

Kl. 19,45 gik vi til bords, hvor der serveredes flæskesteg med rødkål og ostemad. Formanden bød velkommen og efter stegen holdt statsadvokat Thorkild Roepstorff rustalen:

Fynske russer af 1949!

Odenseaner-Samfundet byder Jer velkomne og har bedt mig forme velkomsten.

Jeg er født i 1902 og er misundelig på enhver, der er født senere. De fleste af Jer er født i årene 1930—31. Jeg vil prøve at trække lidt paralleller op mellem os. Det vil knytte os nærmere sammen, og af mine bemærkninger må I selv udlede graden af misundelse over Jeres ungdom.

I var kun en halv snes år, da den anden verdenskrig brød ud — omtrent samme alder, som vi havde, da den første verdenskrig udbrød.

Vor studietid faldt i 20-erne. Der var fred og ingen fare, vi lå mere lunt i svinget. Vi sejlede vor lille skude stolt mellem alle de store, desarmerede, venlige skibe. Medlem af Folkeforbundet! Aldrig mere krig! Kun fremgang og ro!

Jeres studietid vil falde i 50-erne.

Hvad vil 50-erne bringe Jer? Mon I inderst inde har større tillid til »U.N.«; end de fleste af os trods alt havde til Folke-

forbundet? Og selv om man absolut ikke er pessimist, så ser nu 50-erne ikke helt så lovende ud som tyverne. Måske skal I som soldater værne vort hjem, så vi vil komme til evigt at stå i taknemmelighedsgæld til Jer.

Både jeres og vore drengeår er gået i krigstidens uro, men der var sandelig stor forskel.

Vilkårene for Jer nu er sikkert også hårdere end for os. Vanskelighederne — også de økonomiske — er større.

Det er umenneskeligt dyrt at leve menneskeligt.

Men trøst Jer med, at det har det altid været.

Det er naturligt, at I unge ser halvvejs medlidende på os ældre.

Det er jo gået os, som det blev sunget i en gammel vise:

»Nogens hår er blevne grå,
de der før var sorte,
andre gik det ikke så,
de er nemlig borte.«

Men nu ikke mer om triste ting. Vi skal tale om fremtiden — om jeres tilstundende studentertid.

Til daglig forekommer studentertiden for os ældre som en fjern, fjern fortid, som vi har vanskeligt ved rigtigt at erindre.

Men en dag som denne, hvor vi befinder os blandt Odense Katedralskoles bidrag til den akademiske ungdom af 1949, føles studentertiden os nærmere. Vi besjæles næsten af de samme følelser — næsten de samme lyster — som de unge, og allerede derfor er vi Odenseaner-Samfundet taknemmelig for, at den giver os lejlighed til hvert år at mødes med Jer. Og det er sundt for de ældre at være sammen med ungdommen. Det rusker os op.

Ved at se unge, opvakte mennesker, som tørster efter at give sig i lag med at stu-

dere, vækkes vor egen samvittighed, og vi spørger os selv, om vi stadig opøver vor tanke — eller den sløves ved ikke-brug — det som professor Skydsgård advarede os imod i sin rustale her i Odenseaner-Samfundet for at par år siden.

Det er pålagt mig på Odenseaner-Samfundets vegne at give Jer nogle ord med på vejen.

Det skal ikke være om de store livsproblemer, om Platon, Eros, om Øst, Vest og lignende store ting.

Dem hører I på Universitetet og i Studenterforeningen.

Her skal I kun have nogle få beskedne, fynske råd eller snarere ønsker. Man er jo som bekendt ikke så gavmild med noget som med gode råd.

Men formaninger — nej.

Erfaringer — nej. Erfaring er jo kun et navn, mennesker giver deres fejltagelser — og dem må man selv begå.

Jeg vil sige til Jer:

Nyd nu jeres ungdom — få det fulde udbytte af den, gå først og fremmest med vidt åbne øjne gennem ungdommen. I den skal I erhverve ballasten gennem livet. Vælg Jer den rette gerning — ligegyldigt hvilken. Blot det bliver den, der passer Jer. En gerning hvor I føler, I kan gøre en indsats og blive tilfredse — og andre blive tilfredse med Jer.

Men udnyt tiden.

Brug tiden i dens gang, min ven
og mærk dig navnlig,
al tid er lige lang
men ikke lige gavnlige.

Og minutterne er lange — men livet er kort. Der er ikke megen tid til at redressere fejltagelser.

I skal jo ikke alle være videnskabsmænd — vor herre bevares.

Men I har allerede nu fået betingelserne for at tænke videnskabeligt — i hvert fald på enkelte punkter — betingelser for at studere.

Og det er der brug for, ligegyldigt om I bliver jurister, læger, ingeniører eller forretningsmænd eller andet.

Og studier skænker både glæde, skønhed og kraft. Det er et privilegium at få lov at beskæftige sig med åndelige værdier.

Og medens jeg nu alligevel ikke kan lade være at komme med nogle formaninger til Jer: så gør alt for at undgå platheder, banaliteter og kedsommelighed. Det må være en selvfølge for akademikere.

Lad aldrig »Wein, Weib und Gesang« blive reduceret til »øl, mutter og radio«.

Men stræb heller ikke efter at være alt for original.

Vores egen Carl Nielsen fra Sortelung sagde om Mozart,

»Han ville ikke noget nyt, det kom af sig selv. Han ville ikke noget andet end de andre, men han kunne give og gav noget mere. Han tog ikke bort af det, der var, men lagde til af de mange kostbarheder, han havde fundet halvt i drømme, halvt i leg. Han rev ikke vore huse ned over hovedet på os og byggede paladser, som imponerede os, men hvori vi frøs. Han gav os sig selv, sit ven-skab, sin ånd, sin frie følelse, sit hjertelige smil, sin dybe alvor og sit muntre friske sind gennem sine udødelige melodier og sin skønne, rige kunst.«

Ja, derfor elsker vi både ham — og Carl Nielsen. De havde begge både smilet og alvoren.

Sat ud for moderne toner er følgende vers af Kumbel ikke dårligt:

»Den, der kun ta'r spøg for spøg
og alvor kun alvorligt,
han og hun har faktisk fattet
begge dele dårligt.«

I unge stræber naturligt efter noget nyt, og det må nødvendigvis dominere jeres sind. Men som det så uforligneligt beskrives i »Faust«, der er i det menneskelige sind nedlagt en ejendommelig dobbeltstræben. Vi stræber nemlig på samme gang hen efter en tilstand, hvor al higen standser.

»Kannst du zum Augenblicke sagen:
verweile doch, du bist so schön —«,
da er tidspunktet kommet, hvor Mephistopheles får magt over Faust.

Men det åndeligt levende menneske higer jo som sagt netop ud over øjeblikket. Liv er forandring. Hvor udvikling og udfoldelse standser, indtræder visnen og død.

Den ungdom, som har sundhed og livskraft, nøjes derfor ikke med at tage i arv.

Men husk, at det alligevel forudsætter, at det nye må skabes i pagt med det bestående.

Den organiske kontinuitet må bevares. Kraften må suges af den gamle rod og den bestående jordbund.

Og medens vi taler om at suge kraft fra jordbunden, kan jeg ikke lade være her at erklære vor dejlige ø — Fyn — vor kærlighed.

Når man — som så mange i dette år — har været i udlandet og kører over Fyn, banker hjertet heftigere. Det er ikke Danmarks mægtigste natur, men det er den blideste og yndigste. Det er en egn, hvor freden daler over een, hvad enten den kommer med æbleblomsterne, der drysser ned, eller man fryder sig over heggenes syrener, roser og hyld.

Her er essensen af landets frodighed og lunhed.

Fyn, vor gamle skole og vore skolekammerater er samlingspunktet i vor forening.

Men jeg vil vende tilbage til vore hædersgæster — hvoraf vi håber en del bliver mere end gæster.

Da det igen må blive »formaninger« til ungdommen — og dette ligger min natur så fjernt — bliver jeg igen nødt til at tage tilflugt til akademikernes største inspirationskilde litteraturen — fra dens største digter:

Han har for 350 år siden ladet en gammel mand give sin unge søn nogle leveregler, som naturligvis på nogle punkter er forældede og på andre punkter for meget præget af hofmandens tanker. Men selvom jeg ikke vil gøre dem alle til vore ønsker og råd til Jer, kan man stadig suge visdom af ordene og i hvert fald altid glæde sig over de formfuldendte sætninger.

Polonius siger til Laertes:

»... Giv ej Tanker Tunge
og aldrig en umoden Tanke Handling.
Vær vennsæl, men aldrig Hvermands Ven;
de Venner, som du har, hvis Valg er prøvet,
skal du med Jernbaand fæste til din Sjæl,
men lad din Haand ej sløves ved at rækkes
hver nysudruget, fjerløs Kammerat;
frygt for at yppe Strid; men har du den,
saa før den, saa din Fjende frygter dig.
Laan hver dit Øre, men kun faa din Røst;
hør hver Mands Mening, spar dog paa
din Dom.

Klæd dig så kostbart, som din Pung har
Raad til,
men ikke prunkende, rigt, ikke broget;
thi Klædningen er tit et Tegn paa Manden,
Tag ej paa Borg og laan ej heller ud;
thi Laanet tit gaar tabt og Vennen med,
og borge sløver Sparsomhedens Egg.
Eet fremfor alt: vær sanddru mod dig selv;
da følger det saa vist som Nat paa Dag,
du kan ej være falsk mod nogen Mand.

Ja sanddru mod dig selv. Sanddru til det muliges yderste grænse. Men man skal vel heller ikke være fanatiker i den retning. Jeg mindes historien om den indremission-ske, der forklarede en anden, hvordan han

aldrig arbejdede om søndagen. Og da den anden spurgte: Ja, men hvordan får du da malket om søndagen. Ja, det har jeg jo en be'tte hedning til.

Men nu ikke flere anvisninger.

Lykke på rejsen gennem studierne — og glem ikke skoletiden og Odenseaner-Samfundet.

De fynske russer leve!

Et langvarigt begejstret bifald fulgte denne åndrige tale, hvorefter vi afsang »Hellig er vor Ungdoms Lyst«. Rus stud. polyt. Bent Hesse takkede i smukke vendinger for modtagelsen og rustalen, idet han udtalte:

Også fra russer skal der i aften lyde en hilsen og en tak til statsadvokat Roepstorff for de smukke ord og for de gode råd, vi fik med på vejen.

Når en gymnasiast er blevet student, begynder faktisk en helt ny tilværelse. Man kommer til en fremmed by, man må indstille sig på nye læsemetoder, man kommer til at bo alene o. s. v. Særlig dette sidste bevirker, at man stærkere end hjemme føler lyst til at komme lidt ud. — Ganske vist byder de forskellige studenterforeninger på mangt og meget, men man føler ingen speciel tilknytning til nogen. Dette savn afhjælpes af Odenseaner-Samfundet, i hvilket man kan træffe venner og kammerater fra den gamle skole. Vi er glade for, at foreningen eksisterer, og for at den ikke blot er forbeholdt de ældre og bedagede, men også indbyder os russer til at være med.

Mange tak.

Vi gik nu ind i dagligstuerne til kaffen, hvor passieren gik livligt ved småbordene. Kl. 22 samledes vi atter ved bordene i spisesalen til soldet. Formanden udnævnte dr. Bratli (1890) til magister bibendi; han takkede for valget og gav straks ordet til over-

toldinspektør Jørgen Andersen (1910), der talte for skolen.

Derefter fortalte Brock om festlighederne omkring 40-års jubilæet (se artiklerne andetsteds i bladet). Han sluttede med at udtale, at vi skulle holde sammen om minderne og udbragte en skål for den unge student. Dernæst rejste alle russerne sig efter tur og nævnte deres navn og studiefag, og på opfordring fra en af russerne gjorde alle vi ældre det samme. Så sang russerne smukt flerstemligt, og Eigil Smith Nielsen (1911) holdt en smuk tale om kundskaber og dannelse. Han lagde de unge på sinde at huske, at de ældre ikke var tåber, og at de skulle opøve sig i evnen til at tænke. Derefter afsang vi concinamus o sodales. Grosserer Moldow talte for damerne om den inspiration, de øvede på mændene, særlig på kunstnere. Walther Elmquist talte for bestyrelsen og rettede sin tak til formanden. En ung rus, frk. Birthe Andersen, talte for lærerne og skolen, hvorefter Ryyd sluttede og takkede for deltagelsen. Han takkede også talerne og hr. Bratli for den ganske udmærkede måde, han havde ledet soldet på.

Vi brød op ved 23,30 tiden.

Studenter fra Odense Katedralskole 1948

Den klassisk-sproglige linie.

Ernst Holme Hansen. Johan Højbjerg. Gunnar Metzlauff Jensen. Ida Meilgaard. Axel Westh. Henrik Øllgaard.

Den nysproglige linie.

Hans Askegaard. Aase Bendixen. Kaj Gotfredsen. Hans Peter Hansen. Mogens Isaksen. Anni Jeppesen. Niels Knudsen. Jørgen Kornerup. Anne Margrethe Larsen. Lise Bom Larsen. Gudrun Madsen. Thorvald Madsen. Ruth Mathiasen. Svend Nielsen. Edith Margrethe Pedersen. Tat-

jana Pedersen, Aage Petersen. Erik Rydder. Knud Sørensen. Synne-Lisbeth Tom-Petersen. Mogens Ulrichsen.

α

Den matematisk-naturvidenskabelige linie.

Lars Jørgen Andersen. Erik Bach. Erik Brandt. Ellen Brorsen. Bent Espeløv. Edvard Hansen. Ella Hansen. Ida Høeg. Vagn Rasmussen Høj. Aage Jensen. Fleming Klokke. Hilda Larsen. Torkil Moestrup. Anne Lis Nielsen. Mette Nordtoft. Erik Smith-Hansen. Kristian Thomsen.

β

Niels Fremmelevholm. Edvard Jeppesen. Erling Tibinus Jørgensen, Lilli Jørgensen. Poul Jørgensen. Mary Kamuk. Knud Korsgaard. Sven Ebbe Larsen. Verner Læssøe. Holger Madsen. Kjeld Sachmann. Inge Scheffmann.

γ

Den klassisk-sproglige linie.

Elisabeth Hansen. Ellen Bornhøft Jacobsen. Knud Magnusson. Gerhard Pedersen. Jytte Wendel-Møller.

Studenterne fra 1949

Den nysproglige linie.

Birthe Andersen. Inger Andersen, Alice Busch. Niels Christian Egebak. Gudrun Hansen. Edith Jensen. Else Jørgensen. Jytte Engvang Jørgensen. Palle Hessel Mortensen. Ingrid Neumann. Inge Holm Nielsen. Mogens Holm Pedersen. Gytha Rasmussen. Gunhild Sundstrup.

α

Den matematisk-naturvidenskabelige linie.

Søren Christensen. Poul Laurits Hansen. Hans Hakon Jensen. Jørgen Christian Jørgensen. Eva Kemeny. Ole Larsen. Jørn Michaelsen. Folmer Pedersen. Teddy Lang Petersen. Bent Hesse Rasmussen. Birte Sparre-Petersen.

β

Ib Andresen. Ellen Bahnsen. Bo Bondo. Karen Christensen. Inger Grete Eriksen. Bent Hansen. Ethel Iversen. Børge Aaby Jørgensen. Marius Jørgensen. Arne Knold. Bent Kristiansen. Kirsten Linnet. Pelle Pedersen. Børge Rasmussen. Maja Simonsen. Kaj Akermann.

Odenseaner-Samfundets Love

Vedtagne 5. Marts 1926, med Ændringer af 16. Oktober 1926, 30. April 1928, 30. April 1930. 5. Maj 1931, 28. April 1939, 21. Maj 1940 og 27. Maj 1948.

§ 1. Medlem af Odenseaner-Samfundet kan enhver blive, der har været Discipel i eller er eller har været Lærer ved Odense Katedralskole.

§ 2. Odenseaner-Samfundet har til Formaal at bevare og udvikle Sammenhødet mellem forhenværende Disciple fra samt nuværende og forhenværende Lærere ved Odense Katedralskole.

Dette søges opnaaet bl. a. ved:

- a) at afholde Sammenkomster for Medlemmerne, som Regel i København eller i Odense.
- b) at fremme Udgivelsen af trykte Meddelelser vedrørende Odense Katedralskole, dens tidligere Lærere og Elever, og
- c) at søge opsamlet Fonds til Understøttelse og rentefri Laan til Rejselegater o. lign.

§ 3. I det Kalenderaar, i hvilket en Discipel forlader Skolen, er han kontingentfri, de derefter følgende 6 Aar er Kontingentet 3 Kr. aarlig, derefter 10 Kr. aarlig.

Medlemmerne kan tegne sig for et Ekstrakontingent.

Imod Indbetaling af mindst 150 Kr. en Gang for alle kan enhver, der i øvrigt opfylder Betingelserne for Optagelse, blive livsvarigt Medlem.

Har et Medlem 5 Aar i Træk betalt det aarlige Kontingent paa 10 Kr., kan han dog blive livsvarigt Medlem imod Betaling af mindst 115 Kr. Har et Medlem betalt Kontingent, 10 Kr. pr. Aar, i 10 Aar, kan han blive livsvarigt Medlem imod Betaling en Gang for alle af mindst 75 Kr.

Bestyrelsen er berettiget til undtagelsesvis at fritage enkelte Medlemmer for at yde Kontingent i et bestemt Tidsrum eller for bestandig.

Efter Forslag fra Bestyrelsen kan der optages Æresmedlemmer.

§ 4. Har et Medlem i 2 Aar undladt at erlægge Medlemsbidrag, betragtes han som udtraadt af Samfundet og kan kun blive Medlem paany, naar han betaler Restancen for disse 2 Aar.

§ 5. Den ordentlige Generalforsamling afholdes i København eller Odense inden Udgangen af hvert Aars Maj Maaned. Indvarslingen sker ved Udsendelse af Meddelelse indeholdende Dagsordenen til hvert enkelt Medlem mindst 14 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse.

Forslag fra Medlemmer maa for at blive behandlet paa den ordentlige Generalforsamling være indleveret skriftligt til Bestyrelsen inden den 15. Marts.

§ 6. Paa den ordentlige Generalforsamling skal behandles:

- a) Bestyrelsens Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar,
- b) Fremlæggelse af det foregaaende Aars Regnskab,
- c) Valg af Medlemmer til Bestyrelsen og Bestyrelsessuppleanter,
- d) Valg af 2 Revisorer og 2 Revisor-Suppleanter til at gennemgaa det løbende Aars Regnskab.

§ 7. Overordentlige Generalforsamlinger, der indvarsles paa samme Maade som den ordentlige Generalforsamling, kan finde Sted efter Bestyrelsens eller en Generalforsamlings Beslutning eller efter skriftlig Begæring af mindst $\frac{1}{5}$ af Medlemmerne. En Generalforsamling, der saaledes begæres indkaldt, skal afholdes senest i den paa Begæringens Indgivelse følgende Maaned.

§ 8. Generalforsamlingen, der er Samfundets øverste Myndighed, ledes af en af denne valgt Dirigent.

§ 9. Til Beslutning om Forandringer i Samfundets Love kræves $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Beslutningen om Samfundets Opløsning kan ikke vedtages endeligt paa en enkelt Generalforsamling, men skal efter at være behandlet og vedtaget med almindelig Stemmefflerhed paa en saadan forelægges for en ny Generalforsamling, der vil være at indkalde senest i den paafølgende Maaned. Paa denne kan de udenbys Medlemmer stemme ved skriftlig Fuldmagt til et andet Medlem.

Paa denne sidste Generalforsamling kræves $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer til Forslagets Vedtagelse.

Alle øvrige Beslutninger vedtages med almindelig Stemmefflerhed.

§ 10. Bestyrelsen bestaar af 11 Medlemmer; hvert andet Aar afgaar 6 Medlemmer og hvert andet Aar afgaar 5 Medlemmer. Genvalg kan finde Sted.

§ 11. Bestyrelsen leder Samfundets Virksomhed og afgør selv, hvorledes den vil fordele Forretningerne imellem sig.

Før at der i Bestyrelsesmøder skal kunne træffes gyldige Beslutninger, maa mindst 6 Medlemmer være til Stede. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget.

Samfundet forpligtes ved Underskrift af Formanden i Forbindelse med et andet af Bestyrelsens Medlemmer; der meddeles Kassereren Postfuldmagt.

§ 12. Bestyrelsen udnævner hvert Aar umiddelbart efter den ordentlige Generalforsamling et Repræsentantskab bestaaende af et Medlem af hver Studenteraargang, der er repræsenteret i Samfundet.

Repræsentantskabets Opgave er, som Bindeled mellem Medlemmerne og Bestyrelsen, at virke for Tilgang til Samfundet og Tilslutning til Sammenkomsterne.

§ 13. Bestyrelsen er ulønnet, men er berettiget til at antage lønnet Medhjælp.

§ 14. Regnskabsaaret løber fra 1. Januar til 31. December. Regnskaberne skal inden den 1. Marts af Bestyrelsen være afgivet til Revisorerne, som senest 3 Uger derefter skal tilendebringe Revisionen og tilstille Bestyrelsen Regnskaberne med deres eventuelle Bemærkninger.

Odenseaner-Samfundet

Driftsregnskab for 1948.

Indtægter:

Konting. for 165 Medlemmer à 10.00	Kr. 1650.00
» » 22 » » à 3.00	» 66.00
Betalte Efterkravsgebyrer	» 14.00
Bidrag til Bogfonden fra 8 Medl.	» 110.00
Salg af 5 Stk. Titelblade til Bladet	» 35.00
Gave fra et Medlem	» 40.00
Indtægt ved Rusmodtagelsen	» 312.00
Renter fra Girokontoen	» 9.70
Driftsunderskud	» 249.47
	<u>Kr. 2486.17</u>

Udgifter:

Legat til en Dimittend fra Skolen	.. Kr. 100.00
Boglegat	» 94.70
Bladet	» 1059.00
Administrationen:	
Kuverter, Brevkort, Porto	» 205.00
Sekretærens Kontorhjælp	» 100.00
Optagelse i Kraks Vejviser	» 24.00
Girogebyrer	» 1.62
Blomster og Krans	» 36.00

Overføres Kr. 1620.32

Overført Kr. 1620.32

Haandværkerforeningen 18. Febr.	» 155.75
do. Generalforsamling	» 71.95
do. Rusmodtagelsen	» 638.15
	<u>Kr. 2486.17</u>

Formueregnskab for 1948.

Aktiver pr. 1. Januar 1948

Girokonto	..... Kr. 1536.78
Kassebeholdning	» 32.40
	<u>Kr. 1569.18</u>

Aktiver pr. 31. December 1948

Girokonto	..... Kr. 805.01
Kassebeholdning	» 14.70
Indsat i Sparekassebog m. Den sjæll.	
Bondestands Sparekasse	» 500.00
Driftsunderskud	» 249.47
	<u>Kr. 1569.18</u>

Formueregnskab for Fonden.

Aktiver pr. 1. Januar 1948

Obligation 4½% 3. Afd. i Kreditforeningen for mindre jydsk Landejendomme. Nom. Kr. 1000.00	.... Kr. 820.00
Sparekassebog med Den sjæll. Bondestands Sparekasse	» 4002.29
Indg. i Aarets Løb: Obligationsrenter	» 55.00
Sparekasserenter	» 101.17
Indbetalt fra to livsv. Medlemmer	» 150.00
	<u>Kr. 5128.46</u>

Aktiver pr. 31. December 1948

Obligation som ovenfor	..... Kr. 820.00
Sparekassebog som ovenfor	» 4308.46
	<u>Kr. 5128.46</u>

Formueregnskab for Bogfonden.

Aktiver pr. 1. Jan. 1948 og 31. Dec. 1948

Obligation 5% 2. Serie Kreditforeningen for industrielle Ejendomme	.. Kr. 200.00
--	---------------

Formueregnskab for Jubilarnes Fond.

Aktiver pr. 1. Januar 1948:

Sparekassebog med Den sjæll. Bondestands Sparekasse	..... Kr. 1618.24
Indgaaet i 1948: Renter	» 65.15
Aktiver pr. 31. December 1948	..... Kr. 1683.39